

UFO

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET · NR. 1 - 1996 15. ÅRGANG

**Et objekt fanget inn
av kameralinsen
utenfor Bergen**

Mer om Roswell filmen

Norske observasjoner

Norsk CE-IV sak fra Spania

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 45,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 1996- 15. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Redaksjonsråd:

Komiteén - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året. Abonnement koster for 1996 kr. 150,-. Tillegg for kuvertservice kr. 30,-. Beløpet betales enklast over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1996

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbo
Per Ottesen
Odd-Gunnar Roed
Erling Strand

Informasjons-, kontaktadresse og rapportsentral:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Roed
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf.: 948 38 7 00 Postgirokontonr.: 0826 0 50 50 50

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst, samt UFO-NORGES bibliotek

Ole Jonny Brønne
Ullevålsveien 39
0171 Oslo
Tlf.: 22 56 73 93 Mobiltlf.: 907 49 303/924 32 297
e-post brenne@norconnect.no

UFO-NORGE Øst - representant:

Tore Mostue
Gronli, Roterud
2600 Lillehammer
Tlf.: 61 25 29 83

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gylend
Tlf.: 38 37 68 30
Mobiltlf.: 941 81 800

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Midt

Geir Steen
Elheim
7084 Melhus
Tlf.: 72 87 17 39
Mobiltlf.: 922 00 715
e-post: geirste@login.eunet.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukkholmveien
Ulleroy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00 Postgirokontonr.: 0809 4 02 23 56

Trykk: Horjen Libris,
avd. Trykkeri, Flekkefjord

Illustrasjoner:
Carsten Bjørndal Tlf.: 907 56 935

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Føynveien 12
3132 Husøysund
Tlf.: 33 33 18 22 (dagtid); 33 32 16 64 (kveld)

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3234 Sandefjord
Tlf.: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 786
Krossen
4301 Sandnes
Tlf.: 51 42 57 07

UFO-STAVANGER

Postboks 550
4040 Madla
Tlf.: 51 55 08 08

UFO I NORD

v/Reiel Pedersen
Rubbeldalsveien 8
9990 Båtsfjord

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf.: 33 05 21 72

KUVERTSERVICE

Vi gjør oppmerksom på at fra og med dette nummer, blir tidsskriftet distribuert med plastomslag. Det er imidlertid fortsatt mulig å bestille kuvertservice (kr. 30,-). Vennligst angi dette på postgiroblanketten ved bestilling av abonnement.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

... FRA REDAKSJONEN

Dette nummer bærer preg av få, men relativt grundige artikler. Av den grunn må vi utsette våre faste spalter, astronomi og astrologi. Vi tar imidlertid sikte på å ha dem med i kommende nummer, som ventes å bli utgitt i månedsskiftet juni-juli.

I Rapportnytt denne gangen presenteres selvsagt de siste innkomne rapporter til Rapportsentralen. I tillegg er det en god del ekstrastoff, bl.a. oppklaringen av en fotosak som ble bragt i forrige nummer. Vi får også en liten instruksjon i hvordan man kan lage et "ekte" UFO-foto med ganske enkle midler. Vi lar herved oppfordringen ligge med hensyn til å følge eksempelets makt...

I forbindelse med det såkalte pionerprosjektet som ble presentert i forrige nummer, bringer vi en artikkel bygget over en rapport som kan implisere mu-

lig nærkontaktsopplevelse. Tre kvinner på Østlandet opplevde ved en anledning tidlig i fjor høst, et tidstap på ca. en time. Samtidig observerte de et merkelig, rakettilignende fenomen. Det hele kan indikere at de kanskje opplevde mer enn de er i stand til å huske på det nåværende tidspunkt.

Vår kontaktperson i slike saker, lege Jan Marius Junge, har vært i kontakt med dem angående mulig hypnotisk regresjon. Han har også skrevet en egen artikkel for våre lesere som beskriver hypnose som terapi og middel til å få frem fortrente minner. Han er akkurat nå engasjert som terapeut for fire personer som UFO-NORGE har kommet i kontakt med, og som alle mener de har hatt nærkontaktsopplevelser. Vi vil bringe rapporter fra hans arbeid med jevne mellomrom her i *UFO*.

PROJECT HESSDALEN-ansvarlig, Erling Strand, var i Australia i fjor høst. Han reiste sammen med to andre og formålet var å undersøke jordlysfenomener som har vært rapportert i det nordøstlige Australia. I sin artikkel bringer han inntrykk fra reisen, samt presenterer noen av de observasjonene og instrumentelle registreringer som ble gjort.

Til slutt vil vi få henlede lesernes oppmerksomhet på at **Rapportsentralen** har flyttet fra Gyland tilbake til Tønsberg igjen. For dem som ikke har fått det med seg, står den nye (gamle) adressen på side 2. I tillegg er det gitt flyttemelding på side 14 i Rapportnytt i dette nummer.

Mentz Kaarbø

Open letter to Ray Santilli

Today we view the results of your actions around the alleged Roswell-footage. The UFO-Society is divided in the belief whether the film is genuine or not. As time passes more and more people doubt the reality of both the film and the cameraman.

At this state your credibility is at stake in this matter. You have stated that you and the alleged cameraman have a piece of the original footage in your custody, hence you are not dependent on Volker Spielberg and his negative stance in letting the world not take part in his newly acquired film.

According to Bob Shell, Kodak in Denver needs only 60 frames of film containing the autopsy scenes, in order to conduct an exact dating of this footage.

UFO-NORWAY feels, this is the only decent thing to do in this matter. Make your contribution to resolve this case once and for all, to prove whether or not the footage is genuine or a hoax.

Please reply,

Odd-Gunnar Rød

INNHold

SIDE

Leder	3
Rapportnytt	4
Leserbrev	17
Nærkontakt av 4. grad i Råde?.....	18
Bokanmeldelser	20
Roswell-filmen, en 16mm mare!	22
Hva foregår i Australia?	29

RAPPORTNYTT

Ved Odd-Gunnar Røed

Det så lenge ut til at denne spalten bare kunne presentere et meget begrenset antall rapporter i dette nummeret. Men typisk nok raser det inn flere bunker med rapporter like før deadline. Det viser seg at i mange tilfeller står Venus sentralt i det som rapporteres; det er med andre ord ikke bare NRK og TV 2 som feiler angående vår søsterplanet i vest.

Mange ganger får jeg spørsmål om hvor mange henvendelser vi mottar i året. Svaret er mellom 300-500. Av disse sitter vi igjen med 30-40 uopklarte saker. Er vi heldige har vi kanskje bare én riktig godbit å henvise til pr. år. For å forklare dette litt nærmere må vi sitere avdøde Dr. J. Allen Hynek som uttalte at "vi arbeider ikke med UFO-fenomener, men med UFO-rapporter". Med dette menes at vi kun mottar rapporter fra publikum og som vi skal forsøke å finne ut av. Med andre ord skal det som disse menneskene oppfatter og fører i pennen tolkes og analyseres på en objektiv måte, noe som egentlig er en selvmotsigelse. Vi får selvsagt ikke en objektiv gjengivelse av hva som har skjedd der og da, men kun en indikasjon på hva som har foregått. Der som flere observatører kan bekrefte rapporten vil den selvsagt fremstå med større grad av sannsynlighet, men dette er forholdsvis sjelden.

Som vi har vært inne på i et par artikler i fjor, kjemper vi en nærmest håpløs kamp mot vår egen fantasi og fortolkning. Når det gjelder astronomiske objekter som f.eks. Venus ser vi dette med all mulig tydelighet. Svært mange mennesker har i vinter rapportert å ha sett et sterkt lys, som langsomt forsvinner i vest og som anslås til å være alt fra 500 meter til noen kilometer unna. Lyset skifter farge, hopper opp og ned, beveger seg fram og tilbake, roterer og spruter gnister; - bare for å nevne noen av de mange levende beskrivelsene. "Alle" er skråsikre på at dette ikke kan være Venus, men derimot et "objekt" som befinner seg mye nærmere. Og hva med alle disse merkelige effektene (bevegelser, fargeendringer etc.)?

De nevnte effekter er et resultat av vind, turbulens, iskrystaller, fuktighet mm. som gjør at atmosfæren blir urolig

og delvis forvrenger lyset fra Venus og andre astronomiske objekter. I tillegg har man hver enkelt (ofte utrenede) observatørs subjektive oppfatning av hva som observeres, og som altså kan avstedkomme svært livlige og overdrevne beskrivelser.

I og med at mennesker over hele landet har observert dette fenomenet til samme tid, i samme himmelretning etc. gir dette entydige indikasjoner om at det må være det samme objektet, og at avstanden er betydelig.

Rapportoversikt

Der hvor ikke annet er angitt, er illustrasjonene hentet fra rapportskjemne, tegnet av observatøren(e) selv.

E-18 ved Songe i Aust-Agder

Dato: 16. mai 1978

Tidspunkt: Ca. kl. 20.00

Varighet: Ca. 15 min. (kanskje mer,

mulig tapt tid)

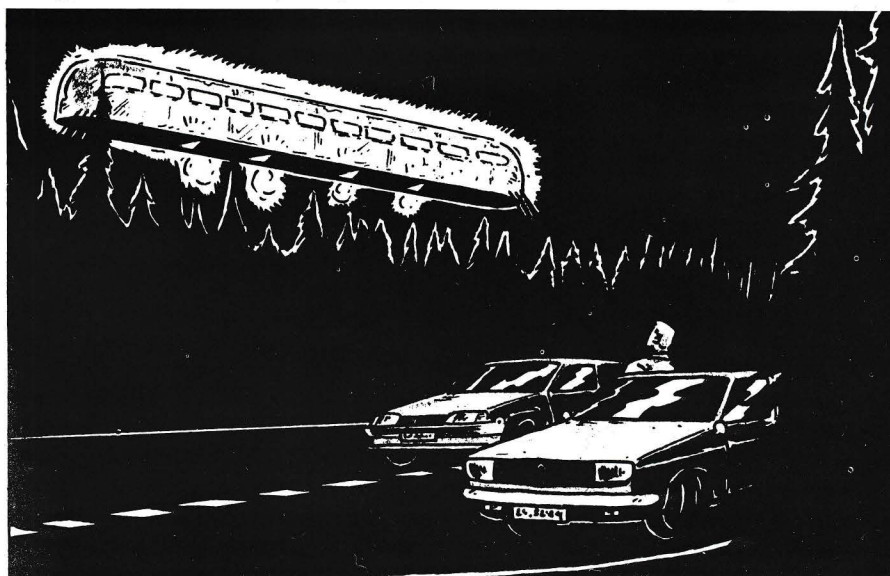
Farve: Metallisk sølvgrå

Lyd: Svak susende, gjentakende "melodi"; kraftigere sus ved "take off" CE-I, mulig CE-IV

Gammel amerikansk campingvogn

Vi lar observatøren (dengang 22 år) fortelle:

"Jeg kjørte i bil på E-18 i retning mot Arendal; det var tørt og fint sommerføre. Bilen, en Renault 20, var kun et halvt år gammel. Jeg hørte på radioen og klokka var rundt 20.00 da det plutselig spraket i høyttalerne. Deretter døde radioen ut. Like etter forsvant lysene på bilen, alt det elektriske fulgte etter og til sist stoppet også motoren. Jeg trillet til en plass ved siden av veien. Da jeg gikk ut av bilen ble jeg klar over to ting: For det første en motgående rød Opel Rekord (muligens modell 1700) med samme problem - og et eller annet som hang rett over tretoppene. Utseendet var som en gammel ameri-

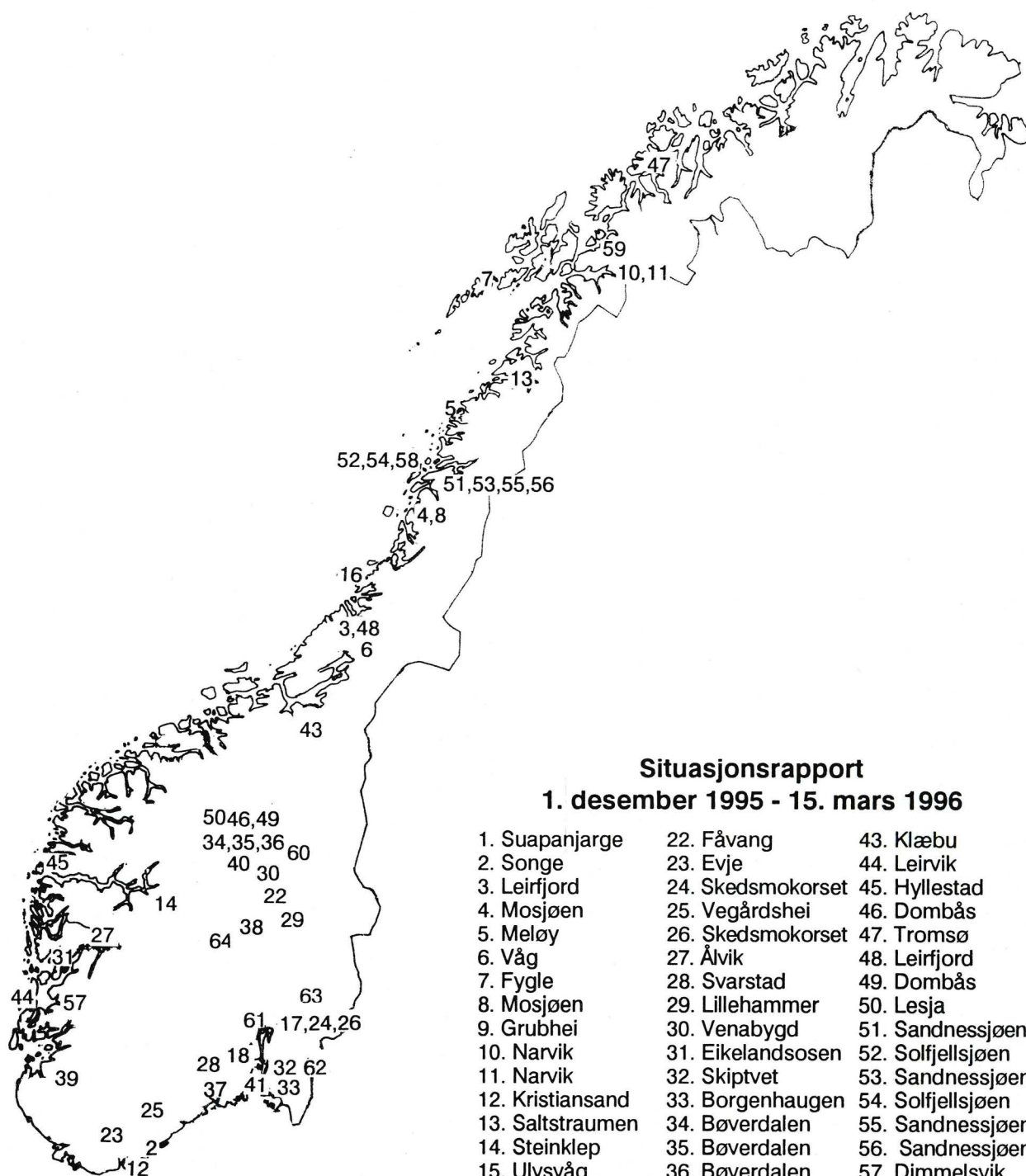

E-18 ved Songe i Aust-Agder, 16.05.78

Ill.: Carsten Bjørndal

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport

1. desember 1995 - 15. mars 1996

1. Suapanjarge	22. Fåvang	43. Klæbu
2. Songe	23. Evje	44. Leirvik
3. Leirfjord	24. Skedsmokorset	45. Hyllestad
4. Mosjøen	25. Vegårshei	46. Dombås
5. Meløy	26. Skedsmokorset	47. Tromsø
6. Våg	27. Ålvik	48. Leirfjord
7. Fygle	28. Svarstad	49. Dombås
8. Mosjøen	29. Lillehammer	50. Lesja
9. Grubhei	30. Venabygd	51. Sandnessjøen
10. Narvik	31. Eikelandssøsen	52. Solfjellsjøen
11. Narvik	32. Skiptvet	53. Sandnessjøen
12. Kristiansand	33. Borgenhaugen	54. Solfjellsjøen
13. Saltstraumen	34. Bøverdalen	55. Sandnessjøen
14. Steinklep	35. Bøverdalen	56. Sandnessjøen
15. Ulsvåg	36. Bøverdalen	57. Dimmelsvik
16. Rørvik	37. Skien	58. Solfjellsjøen
17. Skedsmokorset	38. Landåsbygda	59. Bjerkvik
18. Svelvik	39. Tjørholm	60. Otta
19. Ulsvåg	40. Kvam	61. Gjøttum
20. Ulsvåg	41. Moss	62. Tomter
21. Ulsvåg	42. Finnås	63. Nannestad
		64. Hemsedal

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 1. desember 1995 til 15. mars 1996. Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med *, er omtalt i artikkelen.

Observasjonsdato	Begynnel- sestidspunkt	Varighet	Observasjons- sted	Antall vitner	Beskrivelse	Evt. identifi- kasjon
Februar 1931	Kveld	5 min	9845 Suapanjarga	1	Rund sort gjenstand m. hale	
16.05.78	Ca. 20.00	Ca. 15 min	E-18 4909 Songe	1 + 1	Busslignende farkost over trærne *	
Okt/nov 83'	Ca. 20.00	10-20 min	8890 Leirfjord	2	Stor gulhvit gj.stand mot sør	
1/5.02.85	07.45 NNT	2-3 min	8800 Mosjøen	1	Lysende matt kule	
06.02.85	19.55 NNT	Noen sek.	8174 Meløy	1	Lysende gj.stand oppe i lia *	
25/27.09.85	16.00 NNT	2-3 min	8090 Våg	2	Sigarformet obj. foran fjell	
10/20.11.85	Ca.18.00NNT	10-30 min	8374 Fygle	3	Stor rød gul kule mot sør	
13/15.08.86	00.03 NST	3 min	8800 Mosjøen	6	Kjegelformet lys, lyste ned mot fjellområde	
9/10.08.87	02.10 NST	0-15 min	8610 Grubhei	4	2x Månens størrelse, halv- veis opp bak fjellet	
02.09.87	C.23.00NST	1-5 min	8500 Narvik	2	Gj.stand m. 3 lys i trekant	
Ca.20.10.87	Ca.03.30NNT	Ca. 2 t	8500 Narvik	8	Lysfenomener nær bakken *	
28.10.87	22.05. NNT	1 min	4624 Kristiansand	1	To lysende objekter m. 10 sek. mellomrom	
7/10.02.88	Ca.06.00NNT	10 min	8056 Saltstraumen	2	Lysende kule, 2x Månen	Opplyst sky?
Aug. 1991	23.30 NST	4 sek	5897 Steinklep	1	To ildtunger frem bak åskam	Eksplasjon?
Sept. 1993	Ca.18.30NST	5 min	8276 Ulsvåg	1	Gul kule m. grønn lyskje- gle i havet	
23/25.12.93	Ca.00.00NNT	Usikkert	7900 Rørvik	1	Gj.stand m. kuppel over Rørvik	
Jan/feb 94'	Ca.02.00NNT	30-45 sek	2020 Skedsmokor- set	1	Skjærende lys, 100 m oppe i luften *	
12.08.94	Ca. 23-24.00 NST	Sekunder	3060 Svelvik	1	To runde kuler. Senere ble skarpt lys sett	
05.03.95	18.50 NNT	3 min	8276 Ulsvåg	2	Lydløst fenomen mot nord	Mulig fly?
05.03.95	23.20 NNT	2 min	8276 Ulsvåg	2	Stor lyskule m lyskjegle ned mot bakken	
28.03.05	23.05 NST	10 min	8276 Ulsvåg	2	Lydlyst fenomen mot nord	Mulig fly?
15.06.95	Ca.20.00NST	Ca. 2 sek	2634 Fåvang	2	Stor rund lysende gj.stand v/tretopper i stor fart mot bakkenivå	Meteoritt?
13.07.95	Ca.13.00NST	Ca. 10 min	4660 Evje	6	Sigarformet gj.stand *	
17.07.95	Ca.03.30NST	Ca. 2 sek	2020 Skedsmokorset	1	Intens, lysende oval kule	Meteor(itt)
19.07.95	23.15 NST	25 min	4930 Vegårdshei	2	To parallelle lys m. beve- gelse, forsvinner m.enorm hastighet	
25.07.95	Ca.01.00NST	2 t	Arizona, USA	2	Uident. obj. i lek m. jager- fly *	
25.07.95	Ca.04.05NST	6-8 min	2020 Skedsmokorset	1	Lyskule nær bakken, trær	
Aug. 1995	Ca.07.00NST	Noen sek	5614 Ålvik	1	Tallerkenformet fenomen på kloss hold *	
Div. aug. 95'	Rundt midn.	> 1 t	3275 Svarstad	2	Sterkt lys på himmelen på samme sted	Mulig stjerne
31.08.95	23.40 NST	10 min	2600 Lillehammer	2	Skarpt lys mot sør	
01.09.95	23.50 NST	1 t	2632 Venabygd	2	Skarpt V-format lys	
17.09.95	Ca.20.40NST	C. 5 min	5640 Eikelandssøen	2	Sekskantet lys i bev.	
18.09.95	21.32 NST	30-45 sek	1816 Skiptvet	1	Lys mellom trærne m. en- dring av form	
23.09.95	22.00 NST	1 t	1739 Borgenhaugen	5	Stjerner i sikk-sakk over himmelen	
19.10.95	20-21.00NNT	5 min	2687 Bøverdalen	4	Lys m.kurs,hastighet og høydeendringer	
30.10.95	Ca.04.00NNT	Ca. 5 min	D.o., 5 km unna	3	Lys som steg opp, forsvant	
D.o. (?)	Kveld	2 sek	D.o.	flere	Lys 100 m diam. over tjern. Tre blå/hvite blink kvelden før	Energiutlad- ning?
21.10.95	Ca.18.40NNT	15-30 sek	3717 Skien	1	Gj.stand lavt, opplyst *	

Observasjonsdato	Begynnel- sestidspunkt	Varighet	Observasjons- sted	Antall vitner	Beskrivelse	Evt. identifi- kasjon
29.10.95	Ca.17.15NNT	iCa. 5 min	2818 Landåsbygda	3	Orange/rødt blinkende lys	
				2	fra vest mot sør	
29.10.95	22.50 NNT	2-3 min	4443 Tjørholm	1	Lys på bakken v/daman- legg *	
06.11.95	Ca.06.55NNT	20-30 sek	2650 Kvam	3	Sterkt lys mot fjellsiden	
11.11.95	16.15 NNT	Ca. 15 min	1533 Moss	1	Gyllen flekk på himmelen	Sky?
13.11.95	20.34 NNT	1,5 min	5437 Finnås	2	Lys på østhimmelen, lager sirkler, forsvinner brått	
27.11.95	22.30 NNT	4-5 min	7060 Klæbu	1	Lys som bev. seg og sto stille med og uten lyd. Det ble tatt flere fotos *	
03.12.95	17.30/18.30 NNT	8 min	5940 Leirvik	1	Klart og stort lys i ro, for- svant brått	Stjerne?
03.12.95	19.15 NNT	10 min	5942 Hyllestad	2	Ukjent lys som blinker i takt med fly	
Jan. 1996	Kveld	20 min	2660 Dombås	1	Stort lys i sakte bev. motNV	Mulig Venus
06.01.96	15.50 NNT	20 min	9018 Tromsø	5	Stort lys i sakte bev. motNV	Mulig Venus
13.01.96	Ca.16.45NNT	15-30 min	8890 Leirfjord	3	Stort lys sto stille, beveget seg så sakte vestover	Mulig Venus
16.01.96	18.00 NNT	15 min	2660 Dombås	2	Stort lys med bev. for- svant langsomt	Mulig Venus
16.01.96	18.00 NNT	13-15 min	2665 Lesja	1	Stort lys i sakte bev. mot V	Venus
17.01.96	Ca.17.00NNT	45 min	8800 Sandnessjøen	1	Stort lys i sakte bev. mot V	Mulig Venus
17.01.96	18.05 NNT	Ca. 25 min	8820 Solfjellsjøen	1	Stort lys i sakte bev. mot V, forsvant bak et fjell som ble noe opplyst	Mulig Ve- nus?
17.01.95	Ca.18.15NNT	45 min	8800 Sandnessjøen	3	Stort lys i retn. SV	Mulig Venus
17.01.96	Ca.18.00NNT	Ca. 20 min	8820 Solfjellsjøen	5	Stort lys i sakte bev. mot V	Mulig Venus
17.01.96	Ca.18.00NNT	20 min	8800 Sandnessjøen	2	Stort lys i sakte bev. mot V	Mulig Venus
17.01.96	Ca.18.00NNT	30-40 min	8800 Sandnessjøen	1	Stort lys i sakte bev. mot vest. Videofilmet	Mulig Venus
19.01.96	23.20 NNT	3-4 min	5464 Dimmelsvik	6	Gj.stand m. røde, hvite og gule lys dalte ned bak en ås	
20.01.96	18.54 NNT	5 min	8820 Solfjellsjøen	3	Farveblinkende lys i sakte bev. mot vest	Mulig Venus
26/28.01.96	21.00 NNT	1 min	8530 Bjerkvik	2	Stort lys i fart mot nord	
08.02.96	18.30 NNT	10 min	2670 Otta	1	Tre orange lysstriper fra bakken og opp i luften	Bakkelys/lys- kastere?
13.02.96	Ca.10.00NNT	4-5 min	1346 Gjøttum	1	Sigarformet gj.stand *	
13.02.96	Ca.21.20NNT	5-6 min	1825 Tomter	3	Blålig lys m. kraftige kur- sendringer, stor hastighet	
19.02.96	23.05 NNT	40 min	2030 Nannestad	(2) 1	Grønt/rødt lys mot øst	
20.02.96	21.45 NNT	2 x 5 min	3560 Hemsedal		2 obs. av samme lys. Fulg- te bil *	

kansk campingvogn, bare mye større. Det var lys i "vinduer" langs hele siden og i lyskastere som vendte ned mot oss.

Paralysert

Jeg følte meg paralysert, greide ikke å røre meg av flekken. Jeg tror jeg sto der i ca. 5-10 minutter, men tiden ble lik- som borte. Det var en dame i Opelen, men hun gikk aldri ut av bilen.

Like plutselig som den hadde dødd ut, kom radioen på igjen. Deretter slukket lyskastene og "tingen" dreide ut over Songevatn og forsvant deretter på himmelen. Opelen startet i det samme og kjørte sin vei. Jeg prøvde senere å søke etter damen i et radioprogram, men uten hell. Kan-

skje noen av UFOs lesere kan hjelpe meg? (UFO-NORGE har navn og adresse.)

Likblek

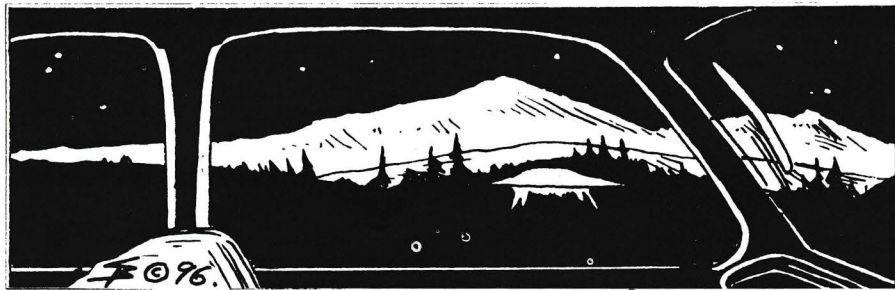
Jeg følte meg ganske skjelven da jeg satte meg i bilen for å kjøre til dem jeg skulle besøke i Arendal. Ved ankomsten var det første fruene i huset sa: "Neimen, "Frank" - er du syk? - du er jo helt hvit!" Jeg fortalte hva jeg hadde sett, og de lo og sa, "ja, sikkert!" Dagen etter mente fruene at jeg skulle ringe Kjevik flyplass. Jeg gjorde dette og fikk greie på at flere hadde sett "noe" den kvelden, men Kjevik hadde ingen forklaring på hva det kunne være.

Opplevelsen står like klart for meg nå

- som om det skulle skjedd i går! Jeg følte meg uvel i flere dager etter hendelsen og armbåndsuret stoppet nøy-aktig 24 timer senere!

Det passerte ingen biler under obser-vasjonen, og det tok tid før jeg møtte noen. Jeg har en formening om at det har "forsvunnet" rundt 20 minutter som jeg ikke kan gjøre rede for.

Farkosten så ut til å være ca. 50 meter lang, 15 meter bred og 10 meter høy. Den var ikke mer enn 10 meter unna. Jeg hørte en susende lyd og en slags gjentagende melodi. Da det "tok av" tiltok suset i styrke. Det dreide utover Songevatn og økte hastigheten i stigen- de retning før det forsvant med meget høy hastighet på himmelen."

Vassdalsvik, Meløy i Nordland, 06.02.85

Ill.: Carsten Bjørndal

Skedsmo Kirke, Skedsmokorset i Akershus (CE-I)

Dato: Januar/februar 1994

Tidspunkt: Ca. kl. 02.00

Varighet: 30-45 sekunder

Farve: Orange-rød og hvit

Lyd: Intens metallisk, høyfrekvent

Skjærende lyd

Tidlig i 1994 var Anita Kjus (20) ute på en spasertur. Da hun passerte bussholdeplassen ved Skedsmo kirke hørte hun en gjennomtrengende, kraftig lyd, som ble sterkere og sterkere. Hun hadde aldri hørt noe lignende; det var omtrent som om noen slo et stykke armeringsjern mot et veiskilt.

Hun kikket opp og ca. 100 meter over hodet hennes, så hun en rekke lys på rekke, med lik innbyrdes avstand. De var store og rød-oranger i fargen; alle var symmetrisk plassert i forhold til hverandre. Lysene nærmet seg bakken, samtidig som de gled bortover i østlig retning mot en skolebygning og den lokale Shellstasjonen. Lysene forsvant bak noen trær ved skolen, sammen med lyden, og da var fenomenet ennå enormt stort. Hun anslo størrelsen til å være over 20 meter og hastigheten til ca. 30-40 kilometer i timen. Hun husker spesielt at gjenstanden passerte foran skolebygningen og trærne før det forsvant.

Evje i Aust-Agder

Dato: 13. juli 1995

Tidspunkt: Kl. 13.00

Varighet: 10 minutter

Farve: Metallisk

Lyd: Umulig å høre.

Sigarformet objekt

Denne hendelsen har vi rekonstruert ved å sammenstille rapportene til de impliserte:

To biler i følge kom kjørende sørfra mot Evje. De hadde akkurat passert Evje Mineralpark, da passasjerene (familien Andreassen i den ene bilen og Elin Solstad (42) med ektemann i den andre) får øye på en flyvende gjenstand på himmelen, uten vinger og haleparti. Av og til forsvant den bak trær mens den fulgte parallelt med veien.

Bilførerne fant ingen god plass å stoppe der og da, derfor måtte de observere gjenstanden i fart. Forøvrig kunne de se at gjenstanden noen ganger sto stille og andre ganger økte hastigheten. De konstaterte også at gjenstanden var sigarformet og gråblank i fargen.

Nesten framme på Evje fant de omsider et stoppested. Da var gjenstanden

Det hele varte i (minst) 15 minutter.

Vassdalsvik, Meløy i Nordland (CE-I)

Dato: 6. februar 1985

Tidspunkt: kl. 19.55

Varighet: Noen sekunder

Farve: Som en intens sveise flamme

Lyd: Ingen hørbar

Holdt oppe av lysstråler?

Observatøren kom kjørende fra Halså om kvelden og skulle rekke fergen i Vassdalsvik like ved Torrisens industriareal. I utgangen av en krapp U-sving oppdaget han et merkelig lys oppe i fjellsiden. Lyset var svært intenst og minnet om en sveise flamme. Han kjørte videre mens han sendte stadig øyekast opp mot det kraftige lyset. Noen hundre meter lenger framme fikk han se noe oppe i fjellsiden som gjorde ham både redd og forfjamset.

Der sto, eller hang, en tallerkenformet gjenstand med en diameter på flere meter. Det virket som om gjenstanden sto på bakken ved hjelp av fire-fem kraftige lysstråler. Han hørte ingen lyd inne i bilen. Frykten tok nå fullstendig overhand og han tro gassen i bann for å komme seg unna.

I ettertid angret han på at han ikke stoppet for å iakttas fenomenet nærmere. Han anslo avstanden til gjenstanden til å være mellom 100 og 150 meter, og han er selv ikke i tvil om at det var en såkalt "flyvende tallerken."

I avisene ble det antydning at Venus var en mulig forklaring på denne observasjonen, siden det i angjeldende periode hadde strømmet på med henvendelser fra personer som hadde sett planeten.

I dette tilfellet kan vi imidlertid - høy-

st sannsynligvis - se bort fra denne muligheten, da lyset ble sett *under* lokal horisont (i fjellsiden).

Ankenesfjellet ved Narvik i Nordland

Dato: 20. oktober 1987

Tidspunkt: Ca. kl. 03.30

Varighet: Ca. 2 timer

Farve: Lysende blanke, av og til røde.

Lyd: Ingen hørbar

Opplyst terreng

Kjell Ivar Berg, en annen voksen person samt syv ungdommer befant seg på Hardhaushytta på Ankenesfjellet i Nordland, eiet av Røde Kors.

Berg forteller:

"Utpå natten ble vi voksne vekket av ungdommene, som hadde fått øye på noe som lyste på himmelen. Da jeg sto opp og så ut av vinduet fikk jeg øye på seks til åtte lys på himmelen (minimum seks). Lysene beveget seg opp og ned, deretter bortover, nesten som om de "skrev" bokstaven H. Lysene hadde også en del andre tilfeldige bevegelser som er vanskelige å beskrive. De var såpass kraftige at de lyste opp terrenget, og et av lysene var så nær hytta vår, ca. 200 meter, at det lyste opp omgivelsene og ei hytte som sto der. Ett av lysene gjorde også en bevegelse som kunne beskrives som en loop.

Det nærmeste lyset så ut som en 1000 watts sol, som lyste rett ned.

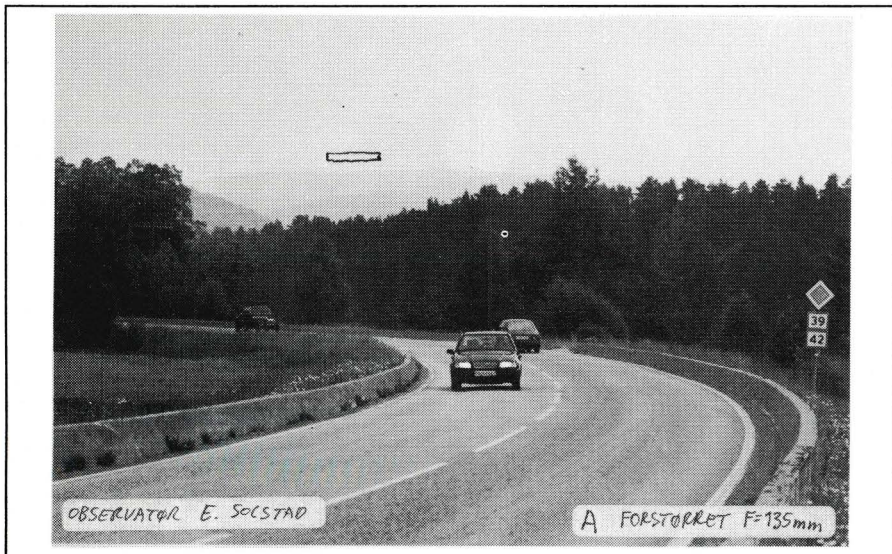
Da grålysningen kom, forsvant alle lysene i østlig retning. De beveget seg da mye raskere enn et fly."

Av en eller annen grunn ble Kjell Ivar Berg avhørt om hendelsen av fremmedpolitiet en tid senere.

Ankenesfjellet ved Narvik, 20.10.87

Ill.: Carsten Bjørndal

Evje i Aust-Agder, 13.07.95

Ill.: Carsten Bjørndal

i ferd med å fly bak et fjell. (Det fjellet som har en påmalt hvit hest, lett synlig for alle som nærmer seg Evje sørfra.) John Gunnar Andreassen (40) fikk raskt fram videokameraet. Men akkurat i det han hadde stilt inn kameraet og skulle til å filme, kom det plutselig et lysglimt og objektet forsvant bak fjellet. Det eneste som vises på filmen er lysglimtet, som varer mellom ett og to sekunder.

Senere viste det seg at de ikke hadde sett akkurat det samme: Elin Solstad så flere lysblaff i det gjenstanden forsvant helt for henne. Hun så den ikke mer, men hørte at de andre like etterpå ropte at "der forsvant den bak fjellet!" I ettertid ble de litt forvirret da det kom frem at de ikke hadde opplevet siste del av observasjonen likt. Tidsrommet mellom forsvinningene var kun brøkdelen av et sekund. Men det var merkelig at de ikke oppfattet forsvinningen likt.

Det var i alt seks personer i de to bilene, som så "sigaren".

Mellom Los Angeles og Phoenix i Arizona, USA (CE-I)

Dato: 25. juli 1995

Tidspunkt: Ca. kl. 01.00

Varighet: 2 timer

Farve: Lysende rød

Lyd: Ingen

Norsk student med merkelig opplevelse i USA

En norsk student (21) og hans venninne kjørte nattetid mellom Los Angeles og Phoenix, Arizona, - for å slippe trafikken om dagen. Omtrent midt mellom de to byene ble de oppmerksomme på flere lys på himmelen. De kjørte av hovedveien, ut på en liten grusvei, og fortsatte til de fikk en ås mellom seg og hovedveien for å unngå det sterke lyset derfra. Der gikk de ut av bilen for å se bedre.

Det syntes som om flere jagerfly var på jakt etter de lysene de først hadde sett. Disse fløy nå rett fram for deretter å snu i rette vinkler for å unngå flyene som fulgte etter. Ved et par anledninger stoppet "UFOene" helt opp. De kunne også passere rett over hodene til de to observatørene, tilsynelatende uten en lyd, i grell kontrast til flyene som støyet betydelig. Det virket som om jagerflyene prøvde å holde følge, men ble utmanøvrert hele tiden. På det meste var det 10 UFOer og like mange fly på himmelen. Etter en stund forsvant flyene sørover (et kart viste senere at flybasen i Yuma ligger i denne retningen). Da de omsider startet bilen og kjørte videre holdt "skuespillet" fremdeles på.

Forsvaret stiller spørsmål

Venninnen dro tilbake samme veien

dagen etterpå. På en rasteplass møtte hun to militære personer som stilte spørsmål til alle som var der. Det gjaldt bl.a. om noen hadde sett noe merkelig der i det siste. Etter en stund dro de avsted rett ut i ørkenen, retning sør, i en umerket jeep.

Vår student kjenner ikke til noe som med dagens teknologi kan manøvrere slik disse lysene gjorde denne natten.

Han fikk også inntrykk av at jagerflyene byttet på å dra tilbake til basen for å tanke, mens andre overtok forfølgelsen.

Klokken resatte seg

Han fikk ingen psykiske eller fysiske ettervirkninger av hendelsen. Imidlertid skjedde noe merkelig, i det klokken hans, en elektronisk, kvartsstyrt klokke med LCD-display resatte seg da fenomenene hadde minsteavstand til ham (anslått ca. 300 meter). Det skjedde på samme måte som når strømmen kuttes ved batteriskifte. Etter ny innstilling fungerte klokken normalt etter hendelsen.

Det er vår medarbeider Frode G. Olsen som har innhentet disse opplysningene og han har de beste skussmål å gi studenten som er fra Nord-Norge. UFO-fenomenet var omtrent ukjent for ham før denne hendelsen, da han ikke var interessert i emnet.

Vikedal ved Ålvik i Hordaland (CE-I)

Dato: August 1995

Tidspunkt: Kl. 07.00

Varighet: 5 sekunder +

Farve: Lysende metallisk

Lyd: Summende, buldrende

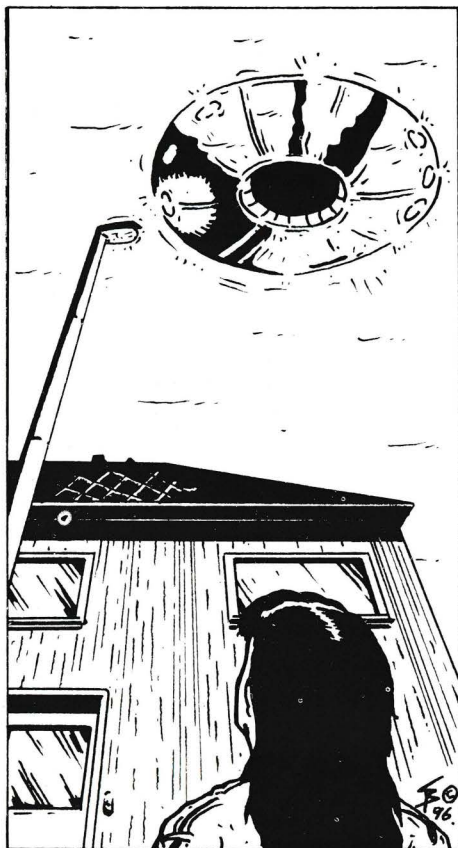
Eg vart paff og sa: Dra til sjøs, so gjekk eg. Eg så meg ikkje tilbake!

"Det var ein morgon i august ifjor då eg gjekk den vante morgonturen min og kom opp i den siste svingen på skogsveien. Så vart det eit sus, så kom det ein flygande ting ganske nær og bråstoppa foran meg, så kom det og sto over meg med svære lys og det susa og gjekk.

Eg vart paff og sa: Dra til sjøs, so gjekk eg. Eg så meg ikkje tilbake."

Aldri interessert seg for UFO

Ovenstående beretning sto på et tilleggsark i forbindelse med en rapport nedtegnet av Jørgen Dahl (70). Han omtaler en hendelse han var utsatt for tidlig på ettersommeren i fjor. I samtale med sin sønn kom det fram at Dahl aldri har interessert seg for UFO-fenomenet, og at han bestandig har ledd av det hele. I følge sønnen var det desto større grunn til å ta faren alvorlig etter at han kom hjem fra en skogstur med en slik beretning.

Skien i Telemark
21.10.95

**Mellom Los Angeles
og Phoenix i Arizona,
USA, 25.07.95**

Ill.: Carsten Bjørndal

Tallerkenformet objekt

Først gjorde fenomenet en sving og stanset 30 meter foran ham, for deretter å forflytte seg til det sto rett over hodet hans. Det var da så nært at han kunne slått til det med stokken. Det var tallerkenformet og innhyllet i et intenst lys som var vondt å se på. Han følte seg observert. Hele tiden varierte lyden fra summende til buldrende.

At fenomenet var så nært som et par meter, ble ikke anført i den skriftlige rapporten. Det kom imidlertid frem i en senere samtale med Rapportsentralen i begynnelsen av mars i år.

Han anslo hastigheten til å være et sted mellom 200 og 300 kilometer i timen.

Skien i Telemark (CE-I)

Dato: 21. oktober 1995.

Tidspunkt: Ca. kl. 18.40

Varighet: 15-30 sekunder

Farve: Metallisk hvit og rød, varierende lysstyrke

Lyd: Vislende, brummende

Stor rund gjenstand opplyst av gatelys

En kveld i slutten av oktober i fjor var Ruth Strömstad ute i parken. Med ett fikk hun øye på en stor stjerne. Hun forteller: "Mens jeg gikk videre oppover oppdaget jeg plutselig noen små røde lys på denne stjernen. Den var da litt lavere på himmelen og kom rett mot meg. Jeg hørte en brummende lyd og trodde det var et fly. Det var nå kommet opp på siden av meg, i småflyhøyde. I det jeg passerte et hus og noen trær så jeg i øyekroken at lyset plutselig slukket og det ble helt stille. Jeg gikk tilbake ca. 10 meter og så opp på himmelen. Over hodet mitt, et stykke over hustaket, så jeg rett opp i en metallisk bunn, med et sort rundt hull i midten. Jeg tenkte at det var derfra lyset kom. Jeg anslo størrelsen til mellom 5 og 10 meter i diameter. Det virket som om det tok farve av himmelen og skinte i blått. Rundt kanten av hullet var det tett i tett med små vinduer eller lykter.

Glassene bulte utover, for jeg kunne skimte blåfargen fra himmelen gjennom noen av dem. Jeg kunne også se skinnet fra en gatelykt i den metalliske bunnen, som faktisk hadde en del riper.

Etter en liten stund ble de røde lysene tent igjen. De var små og lignet flylys, men det var flere av dem enn på et fly, ca. tre på hver side - kanskje flere. Det kom et svisj, og farkosten tok av i 90 graders vinkel på fartsretningen. Med ett var den kommet et godt stykke avgårde. Der ble det hvite lyset tent, og den brummet avgårde som et fly. Gjenstanden hadde underveis hatt lysene både av og på.

Fidjeland ved Tjørhom i Vest-Agder (CE-II)

Dato: 29. oktober 1995

Tidspunkt: Kl. 22.50

Varighet: 2-3 minutter

Farve: Hvit, gulhvitt, orange og grønn

Lyd: Ingen

UFO-landing ved damanlegg?

Synnøve Fidjeland (53) forteller: "Ca. 1 kilometer i luftlinje fra huset vårt er det en fyllingsdam, Degdammen. Den er 90 meter høy og ligger 664 meter over havet. Det står også en Telenormast til venstre for dammen. Jeg var et ærend ute på altanen og ble oppmerksom på et sterkt lys på venstre side av demningen. Det foregår fra tid til annen arbeid der, så min første tanke var at det var en gravemaskin, men ukedag og tidspunkt passet ikke. Etter 1-2 minutter slukket lyskasteren og noe steg opp i lufta med blinkende lys. Gjenstanden kom så rett mot øst i jevn hastighet, det blinket vekselvis i grønt og orange (bak og framme). Jeg tok kikerten da gjenstanden nærmest var rett over vinduet der jeg sto. Jeg så da to gul/gulhvite lys på sidene, som en firkant. Gjenstanden forsvant over

Hillknuten (1207 moh.) til høyre for en linkstasjon. Da så det mer ut som et fly. Jeg har etterpå prøvd å se med kikert mot fly, men det kan ikke sammenlignes angående lysstyrke og fart. Det var stille og klart vær, men ikke en lyd var å høre."

Klæbu i Sør-Trøndelag

Dato: 27. november 1995
Tidspunkt: Kl. 22.30
Varighet: 4-5 minutter
Farve: Hvit, rød og grønn
Lyd: Både lydløs og kraftig

Nattelys på bilde

Solveig Trolie (27) og hennes samboer Per M. Langrød hadde en underlig opplevelse den 27. november i fjor. De så et lys over Vassfjellet (på Klæbusida). Det var en stor gulhvite kule uten

lyd, som sto stille i ca. 1,5 minutter. Deretter begynte det å bevege seg, først sakte uten lyd, så raskere med lyd. Lyden kunne beskrives som svært varierende, til tider høy og susende. Fargen skiftet nå mellom rødt - rødt/grønt/hvitt og hastigheten var ujevn.

Solveig Trolie tok en del bilder, både mens objektet sto stille og mens det var i bevegelse.

Det så ut til å bevege i sørvestlig retning, mot huset deres, deretter nordover og til slutt nordvestover mot Bratsberg. Farten var først ganske stor, objektet sto deretter stille i lav høyde, mens det blinket rødt. Over Bratsberg ble fargen mer intens rødlig, slik at det så som om det landet.

10 minutter etter at observasjonen var over ringte observatørene Gråkalen radarstasjon. Der ville de ikke opp-

Merkelig lysfenomen var Venus

Undertegnede var blant de mange som fikk seg litt av en støkk, da Kveldnytt på NRK 1 bragte nyheten om at et merkelig, uidentifisert lysfenomen var observert over Oslo i kveldstimen. Det var ved 22.30-tiden tirsdag 13. februar at denne sjokkmeldingen gikk ut over eteren, og antennene gikk rett i været hos alle oss UFO-interesserte. Dette ikke minst fordi det var den vanligvis svært så edruelige Christian Borch som var nyhetsoppleser.

Videre het det at fenomenet var tilsynelatende ubevegelig; imidlertid kunne man ved hurtigspoling av videobåndet spore en svak bevegelse i vestlig retning. Meldingen ble illustrert av et videoopptak av lysfenomenet: Først kunne man se et relativt svakt lys i det fjerne, deretter ble det zoomet inn og lyset syntes å bli noe sterkere. Noen sekunder senere kunne en også se et rufely på vei opp fra Fornebu.

Fortumlet over disse fantastiske meldinger ute fra det jordnære kosmos, var det såvidt man fikk summet seg. Undertegnede kontaktet sporenstrekks Odd-Gunnar Røed ved Rapportsentralen og vi lurte begge to på hva det neste kunne bli. En snikende mistanke hadde allerede begynt å gjøre seg gjeldende før telefonnummeret ble slått; det samme viste seg å være tilfelle for innehaveren av Rapportsentralen. Etter raskt å ha konsultert almanakken (i begge ender av røret), fant man i felleskap ut at det med overveiende sannsynlighet var snakk om observasjon av VENUS - hverken mer eller mindre!

Vi besluttet der å da å avvente situasjonen, dvs. se om TV 2 i deres nyhetssending kl. 24.00 også ville gå rett i baret.

Det viste seg dessverre å være riktig - oppleser Trude Teige kunne melde om det samme uidentifiserte "lys-fenomenet" som var observert tidligere samme kveld over Oslo. I tillegg kunne hun avsløre at det senere på kvelden også var sett fra Kristiansand og Bergen.

Det ble påpekt at "det måtte ha vært høyt i atmosfæren"; folk "hadde beskrevet det som ildkuler" (i Kristiansand og Bergen).

Også meldingen på TV 2 ble akkompagnert av et videoopptak, tatt fra Kristiansand. Opptaket viste en svart himmelbakgrunn med "fenomenet" øverst, samt lys fra bebyggelse i forgrunnen. Det hele kunne i grunnen ha vært hva som helst.

Deretter - det var nå like over midnatt - tok undertegnede nok en gang telefonen i bruk og kontaktet Odd-Gunnar Røed. Det ble raskt enighet om at sistnevnte (som pressekontakt) skulle kontakte NRK og TV 2 som snarest for å bringe vårt syn på saken.

Halvannen time senere var også NTB, Verdens Gang og Dagbladet kontaktet, - for sikkerhets skyld slik at ingen misforståelser fortsatt skulle gjøre seg gjeldende den påfølgende dag. Den eneste instans som ikke svarte på våre henvendelser var NRK; paradoksalt nok siden de var de første med denne meldingen.

Dagen derpå, onsdag 14. februar startet friskt for UFO-NORGEs vedkommende. Den samme Trude Teige kunne i TV 2s morgennyheter (fra klokken 06.30 og fremover) opplyse at det nok var Venus som hadde blitt feiltolket kvelden før. Med i innslaget var det også et i denne sammenheng omfattende telefonintervju med Odd-Gunnar Røed. Han forklarte nøkternt hvordan det hele hang sammen, mens et foto av ham med navn og organisasjonstilhørighet sto på skjermen. Meldingen ble avslutningsvis bragt i nyhetene klokken 18.30.

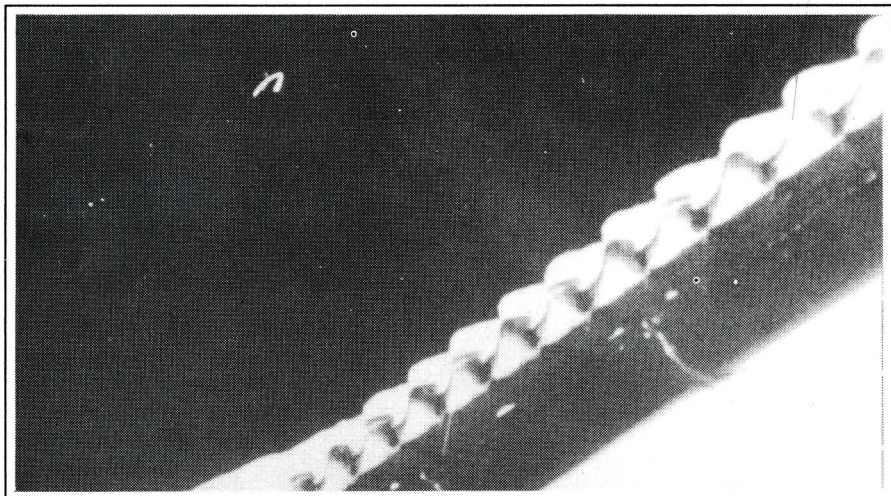
Samme dag var saken også omtalt i flere aviser (se også Presseklipp annet sted i bladet).

NRK hadde en kort omtale av fadeseen i Dagsrevyen samme kveld. De refererte imidlertid - nær sagt som ventet - til professor Kaare Aksnes, som deres veileder uti astronomiske spørsmål. Ikke et ord om UFO-NORGE!

Til slutt må det nevnes at det i programposten "Egentlig", den påfølgende lørdag (17. februar) ble påpekt at "journalister må læres opp... f.eks. påsto både NRK 1 og TV 2 at Venus var et UFO!"

Det skulle bare mangle at visse nyhetsredaksjoner fikk sine pass påskrevet etter dette.

-Mentz Kaarbø

Klæbu, 27.11.95

lyse noe, men satte oss over til flytårnet på Værnes (sivilt). Eneste fly på vingene i det aktuelle tidsrom kom fra Bergen og skulle lande 22.39. Operatøren mente imidlertid at det ikke kunne dreie seg om dette grunnet lysene, ret-

ningen og høyden.

Fotoapparatet var et Pentax 70 med zoom. Bildene er tatt på frihånd med blitz, så det er tydelig at lyskilden har vært kraftig. Det ble benyttet en vanlig 100 ASA film.

Bildene virker gode og vi vil i løpet av kort tid se nærmere på dem. De gjengir både stillestående lys og lys i bevegelse.

Gjettum ved Sandvika i Akershus

Dato: 13. februar 1996

Tidspunkt: Ca. kl. 10.10

Varighet: 4-5 minutter

Farve: Hvitt til sølv med sort bånd

Lyd: Ingen

Sigar i 500 meters høyde

Ola Hanche-Olsen (76) fra Gjettum i Sandvika har hatt en opplevelse utenom det vanlige. Som arkitekt har han heller ikke hatt problemer med å tegne hva han så. Vi lar han beskrive hendelsesforløpet:

“Om formiddagen tirsdag 13. februar sto jeg utenfor mitt hjem og kikket opp på en skyfri, blå himmel. Med ett fikk jeg øye på en svær, sylindrisk gjenstand med butte ender som beveget seg fra

UFO fotografert over Holteskaret i Hemsedal, påsken 1953

En av våre lesere gjennom flere år, Esther Wilberg, tok bildet nede til høyre i påsken 1953. Hun har til dags dato ikke vært i stand til å finne en fornuftig forklaring på det underlige fenomenet, som i form av en lysende kule tydelig kunne sees i full fart over himmelen.

Nygifte på skitur

Det nybakte ekteparet Wilberg var på skitur i Holteskaret, et område som ligger over tregrensen i Hemsedal. Midt på lyse dagen fikk de plutselig øye på en lysende, rødaktig kule som beveget seg i bedagelig tempo og forsvant inn i en sky. Esther Wilberg reagerte kjapt og instinktivt, og med kameraet hun hadde rundt halsen fikk hun knipset et bilde.

Ingen av dem hadde den gang hørt eller lest om UFO-fenomener. De stusset litt over hva de hadde sett, men gjorde ikke noe mer med saken.

Som en sol

Lyskulen var på størrelse med solen, med svært tydelige konturer, samt med en “hale” som strakk seg langt bak selve kulen. Solen sto på dette tidspunkt langt høyere på himmelen, slik at det ikke var mulig å ta feil.

Etter at filmen ble fremkalt og kopiert, ble bildet satt inn i familiealbumet og deretter nærmest glemt. Det ble ikke tatt frem før den almenne interessen for denne typen fenomener økte betraktelig nå i 90-årene.

Flere fotografer

For å prøve å finne en forklaring, viste hun først bildet til en fotograf i Oslo som i begynnelsen trodde det dreide seg om en dråpe på filmen. Etter et nærmere studium måtte han imidlertid gå fra denne forklaringen. Også vår ekspert på film og foto, Dag Rune Markeng, helte til denne løsningen i starten. Han måtte også gi opp og konstatere at det ikke finnes noen umiddelbar fototeknisk forklaring på fenomenet vi ser på bildet.

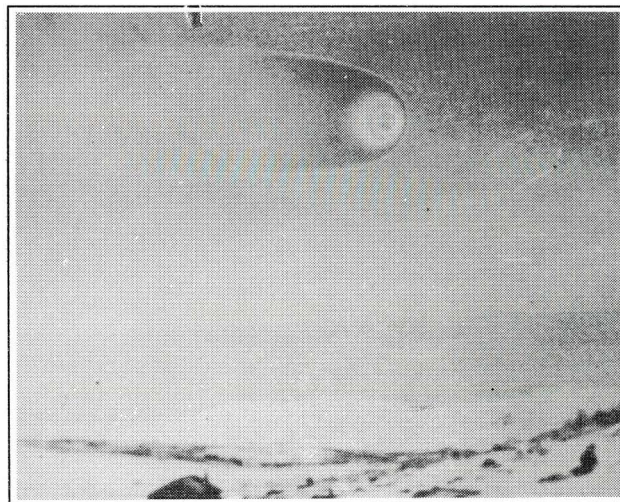
Det som taler mest mot dråpeteorien er den store og langstrakte “halen” som ikke kan formes slik av tilfeldige dråper. Det faktum at fru Wilberg knipset noe hun vitterlig kunne se, understreker jo også at noe faktisk var tilstede på himmelen den dagen.

Meteor?

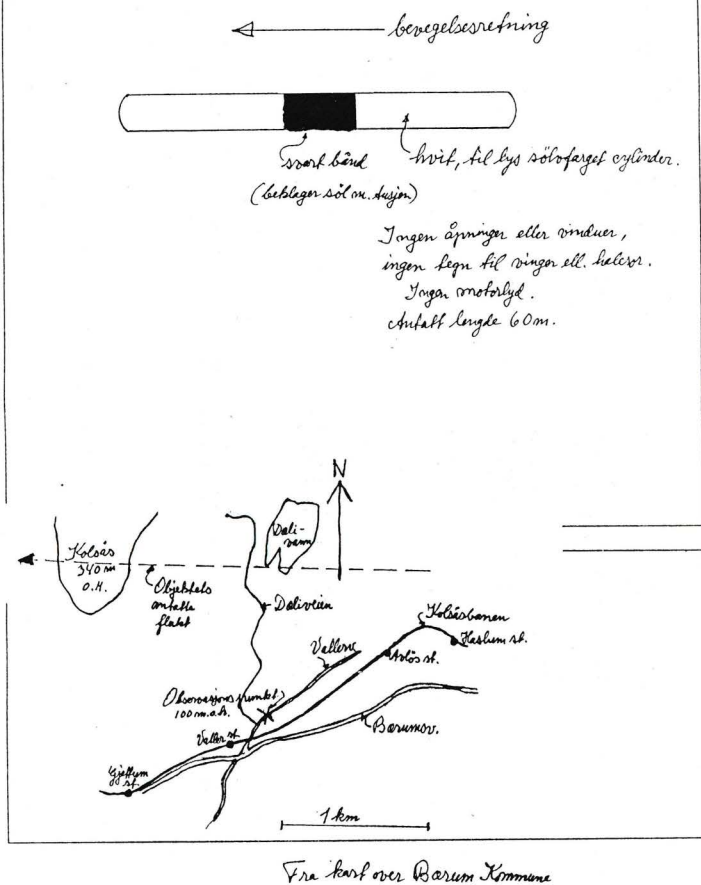
UFO-NORGE kan pr. i dag ikke peke på noen klar årsak til hva som har frembragt det avfotograferte fenomen. Vi ser imidlertid ikke bort fra at det kan dreie seg om en meteor som nærmer seg Jorden, sannsynligvis i en tilnærmest horisontal bane gjennom atmosfæren. Det ville da vært naturlig at de kunne høre den relativt tydelig (omenn i etterkant av selve observasjonen), noe de imidlertid ikke gjorde.

Innen neste nummer vil vi prøve å forelegge bildet for en astrofysiker. Vedkommende vil forhåpentligvis være i stand til å kaste mer lys over saken.

-Odd-Gunnar Røed

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:
(Komplettér gjerne med flere skisser på egne ark)

Gjettum ved Sandvika i Akershus, 13.02.96

øst mot vest (se kartskisse). Den fløy fullstendig jevnt og rettlinjet anslagsvis 500 meter over meg. Gjenstanden var hvit eller meget lys sølvfarvet og hadde

et svart bånd på midten, dobbelt så bredt som sylindrens diameter. Det var ingen lyd å høre, og det fantes ikke tegn til vinger, haleror eller vindusåp-

ninger. Farten kunne sammenlignes med et langsomtgående propellfly.

Jeg fulgte den med øynene i noen få minutter (jeg så dessverre ikke på klokken før den var ute av syne) til den forsvant bak Kolsås."

På spørsmål om hva han selv tror han så svarte Hanche-Olsen at det måtte være et slep (f.eks. et fly med et reklamebanner), men som han konkluderer, det var ingen som slepte og det var ingen motordur. Det er heller ikke første gang vi støter på denne spesielle formen, som kanskje best huskes fra en observasjon ved Lillestrøm i 70-årene.

Hemsedal i Buskerud (CE-I)

Dato: 20. februar 1996

Tidspunkt: Kl. 21.45

Varighet: 2 x 5 minutter

Farve: Blåhvit

Lyd: Ingen

Farkost 40 meter fra bilen

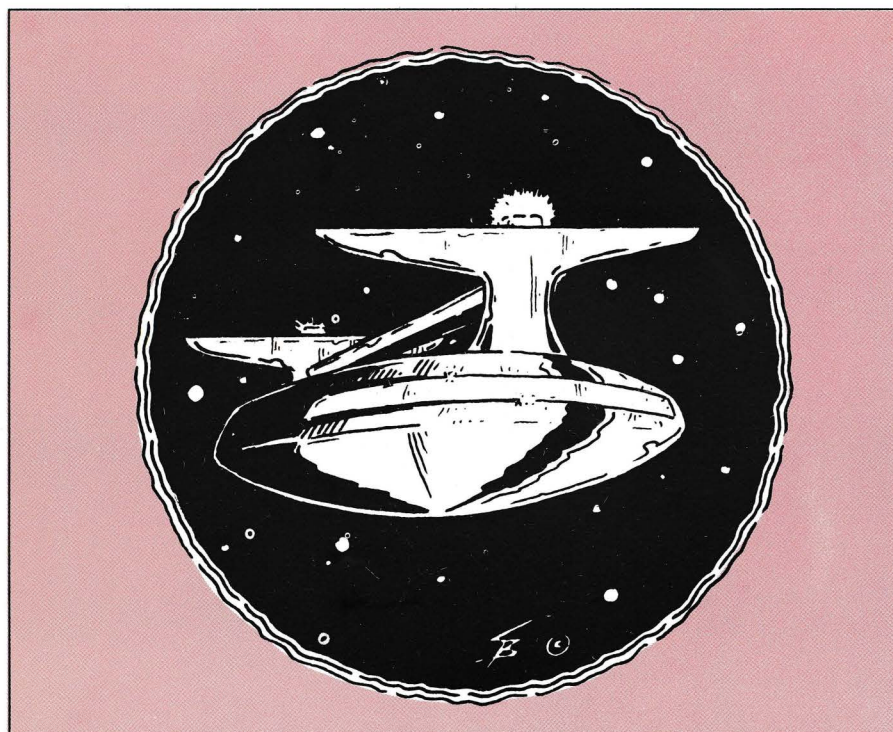
Observatøren (50) hadde vært på besøk hos sin svigerinne på hytta hennes i Lykkja i Hemsedal. Hun forteller: "Svigerinnen ville følge meg ut til bilen. Klokken var ca. 21.45, og det var kaldt, stjerneklart og ingen måne. Da vi kom ut av hytta, så vi straks tre store, pulserende lys. Hvert av dem var mye større [sterkere?] enn en stjerne. To av lysene fulgtes ad, det tredje var frittstående. Sisnevnte, som også pulserte i samme takt som de to andre, ble plutselig til et rødt lys som steg oppover og ble borte. Etter omtrent ett minutt dukket det opp igjen litt bortenfor der det først hadde forsvunnet.

Det var da det ene lyset skiftet farve, at de to andre lysene (som var svært nær hverandre) begynte å bevege seg nordover i relativt sakte fart og flyt inn over et vann som heter Hunsemvann. Avstanden til dette var ca. 3 kilometer, og vi kunne se fjellkjeden bak (høyeste fjell her er 1729 moh.). Ikke en lyd var å høre.

Jeg måtte imidlertid kjøre hjem, så jeg satt meg inn i bilen. Etter å ha kjørt ca. 7 kilometer, kom noe stort med to pulserende lys glidende bakfra fra høyre og over bilen. Jeg stanset og gikk ut av bilen, for å forsikre meg om at jeg kunne fortelle min svigerinne om at det vi hadde sett ikke var fly. Fenomenet var helt lydløst. Jeg satt meg deretter inn i bilen igjen og kjørte videre, mens gjenstanden skole på skrå over bilen, svingte litt og gikk ganske rett, litt på skrå framfor bilen før det ble borte

Til venstre: Hemsedal i Buskerud, 20.02.96

Ill.: Carsten Bjørndal

over tretoppene.

Jeg fikk et ganske godt inntrykk av formen på objektet. De to pulserende lysene som jeg hadde sett tidligere var på samme objekt. Lysene hadde samme farge som stjernene; under dem befant det seg en slags kropp som var opplyst med "vanlig" lys. På det nærmeste var farkosten ca. 40 meter unna, og den var opplyst både innvendig og utvendig. Størrelsen kunne være mellom 12 og 15 meter i diameter." □

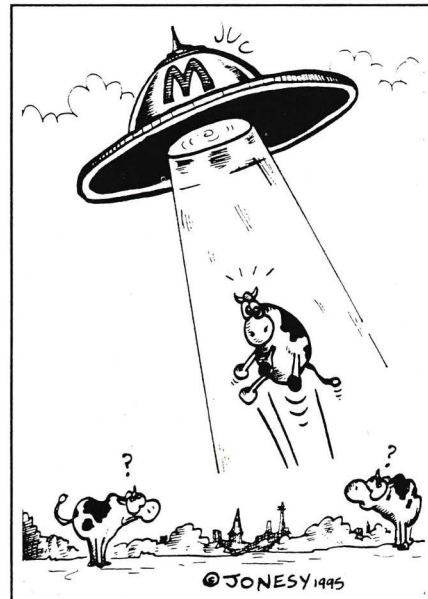
ABONNER PÅ UFO!

Rapportsentralen har flyttet

UFO-NORGES kontor og Rapportsentral har flyttet på seg, og er nå tilbake på den tidligere adressen: **Postboks 24, 3133 DUKEN**. Telefonen er også den gamle, nemlig 33 38 65 00 og med faxnr. 33 38 33 68.

Den tidligere adressen Rygg 4448 GYLAND, med telefonnr. 38 37 68 30 er fremdeles inntakt, i og med at UFO-NORGE avd. Sør er å finne der ved avdelingsleder Torfrid Urdal.

Vi ber våre lesere som heretter vil henvende seg til RS, vennligst huske på adresseforandringen.

Kulelyn

Av Knut Berg

I forbindelse med artikkelen i *UFO* nr. 3/4 1995 kom jeg til å tenke på to tilfeller av merkelige lyn som hadde sine besøk på vår hytte i Østfold. Selve lynene var nok ikke noe kulelyn, men de viser bare at lyn ikke nødvendigvis må ha sin vanlige form og sitt vanlige nedslagsmønster. Disse to lynene som jeg skal fortelle om hadde såvisst ikke noe vanlig preg over seg, og begge hadde en tur innom stua i den før omtalte hytta.

Vi har en hytte som er bygd ca. 1965 og som ligger på fjellgrunn. Kjelleren har delvis fjellgulv som til tider er relativt fuktig. Det er mye fjell rundt selve hytta, men også omgitt av en del furutrær. Jeg tar med dette ettersom det kanskje kan forklare noe av lynets oppførsel for de som har greie på geologi og lyn.

Det er tordenvær her som alle andre steder i Norge, men lydopplevelsen er helt annerledes enn andre steder jeg har vært. Hytta ligger ved Heleskilfjellene i Møklegård på utsiden av Fredrikstad, helt ytterst i Oslo-fjorden. Som sagt er tordenopplevelsene her ute ganske spesielle. Lyden får en kraftig rumling som holder seg lenge og kan være skremmende nok for de fleste.

Den første spesielle opplevelsen skjedde en gang i 1960- eller 70-årene, hvor bl.a. min onkel var på hytta. Han satt i en gyngestol ca. en halv meter på innsiden av noen store vinduer i stua. Det var tordenvær ute. Det var under et av disse lynnedslagene det skjedde. Hvor lynnedslaget var er usikkert og det er ikke sikkert at opplevelsen hadde noe med et direkte nedslag å gjøre. Men med ett slo et "mini" lyn inn i vinduskarmen helt nederst, og gikk gjennom denne for så å gå videre til ringen på min onkels finger. Det hele skjedde ganske raskt, og han tok ingen fysisk skade av det hele, men jeg mener han har fortalt at det ble en sprekk i selve vinduskarmen. Etter denne opplevelsen liker han aldri å sitte på det samme stedet noe mer, og det er vel forståelig.

Neste opplevelse skjedde på midten av 80-tallet, og er litt lettere å fortelle eksakt ettersom undertegnede

selv så det hele. Det var dessuten flere vitner.

Vi var samlet en del venner og familie på hytta denne sommeren, jeg tipper en 8-9 personer. Utpå ettermiddagen/kvelden begynte det å tordne kraftig, og de fleste søkte tilflukt inne i hytta. Min far og onkel derimot ble sittende ute for å bivåne det hele. Selv satt jeg i en sofa sammen med to andre. Sofaen sto langs kortsiden av hytta omtrent midt på veggen. Gulvet under sofaen besto av golvplanker, og under der igjen var den åpne kjelleren. Det var ikke isolasjon under gulvet. Tordenværet økte på og nærmet seg raskt. Plutselig kom det et lyn og smell så høyt at min far og onkel som fremdeles satt ute, spratt opp av stolene sine samtidig, tydelig sjokkert over det høye smellet. Lyden kan vel nærmest sammenlignes med dynamittsprengning på få meters avstand, og var så øredøvende at vi alle følte et stikk av redsel.

Vi som satt i sofaen derimot ble nok mer sjokkert enn de fleste, for der midt i mellom de to som satt der kom det opp en flamme som var ca. 50-60 cm høy. Den for opp fra golvplankene og forsvant like fort som den kom. Den gav fra seg en del varme, og de som satt nærmest flammen (ca. 20 cm) følte varmen langs leggene. Jeg som satt ca. en meter unna, mener selv å ha følt en varme langs bena.

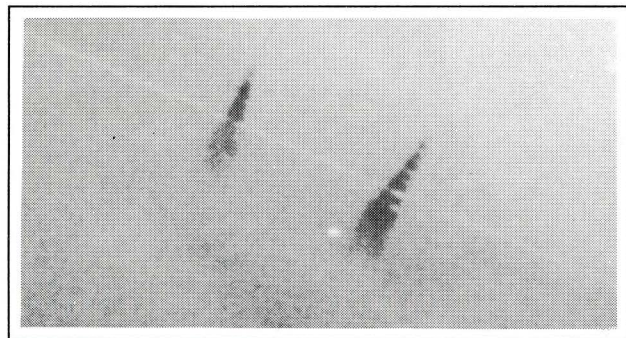
Flammen var virkelig nok, men hvor kom den fra? Lynet må ha slått ned like i nærheten, men senere undersøkelser kunne ikke gi svar på hvor. Gulvet ved sofaen hadde ikke spor av svimerker, og da vi undersøkte gulvet underfra fant vi fant vi ikke antydning til skader.

En teori er at lynet har slått ned ikke langt fra hytta, og derfra fulgt en vannåre eller det fuktige fjellet opp under selve stuegulvet, og derfra rett opp gjennom gulvet. Hvorfor den valgte veien opp gjennom gulvet er en gåte for oss, men kanskje noen "lyn-eksperter" kan gi oss svaret på det. Vi har ihvertfall aldri følt oss sikre under tordenvær på den hytta etter dette.

UFO-foto oppklart!

I *UFO* nr. 3/4 i fjor brakte vi et bilde på baksiden som viste to mystiske "horn" som stakk opp gjennom skydekke. Bildet var tatt i fjor fra et av Braathens rutefly (BU 278) på innflyvning fra nord til Stavanger Lufthavn, Sola.

Nå viser det seg imidlertid at denne saken har fått sin oppklaring, omenn fra uventet hold.

Nordsjøen igjen

Undertegnede var igjen på ute tur blant Nordsjøens gateløse bysamfunn for å holde foredrag. Mot slutten av et av dem, holdt på Gullfaks B i begynnelsen av mars i år, mens jeg viste bl.a. dette bildet, ropte en tilhører i salen: "Det der har jeg også sett!" Denne uttalelsen gjorde at kvelden fikk en ny vri, og diskusjonen var snart i full gang. Vedkommende hadde sett det samme fenomenet fra et rutefly mot nord før innflyvningen til Stavanger Lufthavn. Han mente det måtte være Kårstø

gasskraftverk, som skal ha to høye tårn som kunne passe til utseendet på de to "hornene".

Nærmere noen løsning kom vi ikke denne kvelden.

Da Gullfaks C ble besøkt på foredragsturneen var undertegnede igjen heldig. I salen satt en person som etter foredraget raskt gikk opp i biblioteket på plattformen. Da han returnerte hadde han med seg desember 1995 utgaven av fagtidsskriftet *Offshore Engineering*. Han plantet bladet resolutt i bordet på scenen og sa "her har du fenomenet ditt!"

Det var ikke tvil om at det var det samme fenomenet som var fotografert fra flyet. I tillegg viste det seg at denne personen (Roger M. Jensen), til alt overmål hadde jobbet helt oppe i toppen av disse to "hornene", eller kranen som det egentlig var. Det hele dreiet seg nemlig om verdens høyeste og største kranskip, italienske Micoperi 7000. Kjempekranen er, med sine 220 meter over havet, lett synlig på lang avstand, også når mesteparten er innhyllt i tåke.

Skipet ligger vanligvis i havn rett nord for Stavanger sentrum, på innflyvningen til rullebane 18 (mot sør) på Sola. Det pleier endog å ligge to skip av samme type på dette stedet.

Ved lavt skydekke er det altså ikke uvanlig at bomtuppene stikker opp over skyene, og er dermed godt synlig fra flytrafikken.

Det hørtes derfor noe underlig ut at flyverne, på forespørsel fra passasjerene, ikke kunne bekrefte å ha sett denne kranen etter flyturen hvor observasjonen ble gjort.

Dobbel så høy som en oljeplattform

Vi ser på bildet at løftetårnene er dobbelt så høye som oljeplattformens høyeste del (sistnevnte er vel 100 meter høy).

Flere av tilhørerne i salen kunne ellers fortelle at det ikke var uvanlig å komme inn for landing på plattformene i Nordsjøen kun når flammetårnet var synlig. Resten av plattformen ville da være dekket i et skylligende tåkelag.

Igen viser det seg at det dukker opp nye innfallsvinkler på tilsynelatende uforklarlige fenomener når en møter publikum på foredragsturneen. Det er f.eks. ikke lenge siden vi hørte om 360 graders regnbuer (et svært sjeldent fenomen ifølge meteorologer) som ved flere anledninger ble observert fra plattformene.

Det kan fra tid til annen være inspirerende å oppsøke en verden som er totalt annerledes fra ens egen, "landkrabbeorienterte" tilværelse. Det er med andre ord ikke bare vi som overfor publikum kan øse av vår erfaring med UFO-fenomenet, det er i høyeste grad også snakk om toveis kommunikasjon.

-Odd-Gunnar Røed

Forsidebildet

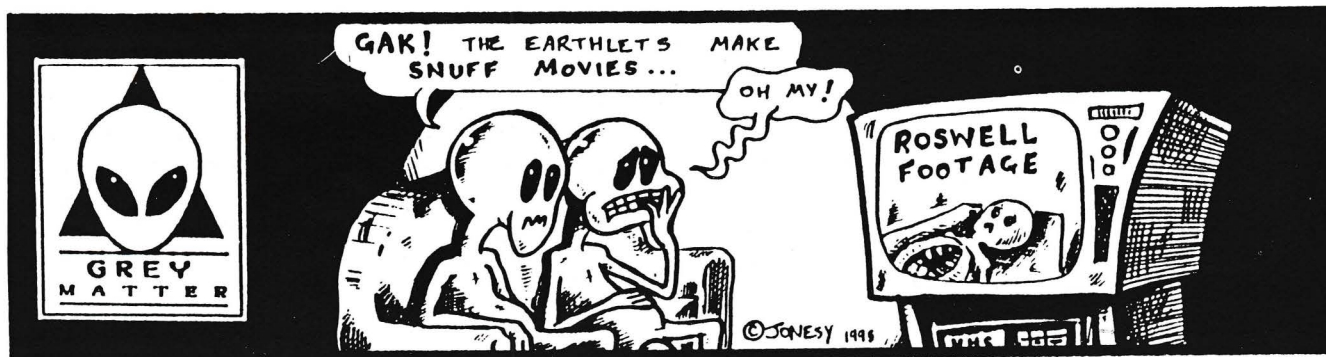
På forsiden av tidsskriftet har vi denne gang forsøkt å "lure" dere med et "ekte" UFO-bilde. Dette er imidlertid (selvfølgelig) en fotomontasje. Det er bergenseren Theo Martinsen som er mester for bildet, og som vi her viser slik det egentlig ble tatt, for ca. 5 år siden. Selve "objektet" er en utskåret Adamski-tallerken inspirert tredåse, som holdes svevende ved hjelp av gøtt og en fiskestang. Denne formen for montasje er ganske vanlig der det gjøres forsøk på å jukse med "UFO bilder". Nøyaktig stedsangivelse er Hauglandslia ved Bergen.

Det er lett å gjøre denne type forfalskninger, men det finnes også metoder for å avsløre disse. Hvis dere igjen

tar en titt på forsiden vil dere se at bildet der er en del grovere i kornene enn det på denne siden. Det kommer av at bildet på forsiden er mer forstørret. Det vil derfor alltid være stor grunn til mistenksomhet dersom vi konfronteres med bilder som er grove i oppløsningen, da dette kan indikere manipulasjon. En god regel er alltid å be om å få se negativet.

En annen måte å avsløre denne type bilder på er å foreta en dataanalyse. Da vil det relativt enkelt kunne avsløres om gjenstanden er hengt opp i tråd eller ikke, uansett hvor tynn denne måtte være.

-Odd-Gunnar Røed

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken. Merk konvolutten "Leserbrev".

Benyttede innlegg kan bli redigert.

Mantell- og Roswell-saken

Mantell-saken fra Louisville, Kentucky den 7. januar 1948, må sies å være en klassiker. Ifølge skriftlige kilder ble flere jagerfly sendt opp etter at et ukjent, flygende objekt var observert av en rekke personer. I 10 500 meters høyde fikk piloten Thomas Mantell nærkontakt med UFOet. Mantell rapporterte at gjenstanden var enorm, ca. 70 meter i diameter, og skiveformet. Videre at en kuppel på oversiden roterte "vanvittig raskt" rundt vertikalaksen. Mantell skal også ha rapportert at objektet hadde vinduer. Klokken 15.18 ble forbindelsen mellom tårnet og jagerflyet plutselig brutt. Da flyvraket senere ble funnet, skal det ha vært perforert med tusenvis av små hull. Mantells klokke hadde stanset på nøyaktig 15.18.

En mer sensasjonell og tilsynelatende troverdig UFO-kontakt enn dette kan vel knapt tenkes. Det overrasker meg derfor at jeg nesten ikke har lest noe om Mantell-saken i *UFO* i de 3-4 årene jeg har vært abonnent. Jeg minnes en bisetning om at saken visstnok skulle være "oppklart" - kan dere utdype denne angivelige oppklaringen?

Vedrørende Roswell-saken vil jeg anføre følgende argument mot romskipsteorien: At et romskip med teknologi til å reise mellom stjernene skulle finne på noe så banalt som å krasjlande her på jorden, er kort og godt for dumt! Et slikt fartøy ville selvsagt være spekket med idiotsikre systemer mot en slik katastrofe.

Vedrørende obduksjonsfilmen med de angivelige humanoidene, er det to ting som virker helt ulogisk:

1) At myndighetene, som ellers var hysterisk opptatt av hemmelighets-kremmeriet rundt krasjet, skulle la en fotograf sitte igjen med store mengder film fra obduksjonene.

2) At samme fotograf deretter lar de sensasjonelle opptakene støve ned i nesten 50 år. Ikke minst i det sensasjonsgale USA måtte jo mannen skjøn-

ne hvilken bombe han satt på!

Derimot må det innrømmes at en del av vitneutsagnene i saken virker meget troverdige, og skulle det fremkomme *vanntette bevis* for at obduksjonsfilmen virkelig ble tatt opp i 1947, må alle skpetikere revidere sine standpunkter.

STIG A. JOHANNESSEN

Svar:

Mantell-saken var lenge en klassiker blant ufologene. Personlig har jeg lest om historien i diverse utgaver, den ene mer fantasifull enn den andre. Mangelen på bekreftede, objektive data var helt tydelig. I senere år er saken gjennomgått av mer seriøse aktører på dette feltet, og svært mye tyder på det at Mantell egentlig jaktet virkelig var en Skyhook-ballong, slik den offisielle forklaring lød. Plassen her tillater ikke at jeg går i detalj, men jeg kan referere til seriøse bøker og oppslagsverk, slike som *The Encyclopedia of UFOs* (red. Ronald D. Story) samt *The UFO Definitive Case-Book* av Peter Brookesmith.

Angående dine reservasjoner med hensyn til Roswell-filmen deler jeg dem fullt ut. Det er i det hele tatt svært mye som taler mot dens ekthet, selv om ingen av de mange argumenter som har vært fremsatt til nå fører noen definitive bevis. Dens autenticitet står og faller med en grundig analyse hos Kodak, en mulighet som har vært åpen for filmens bakmenn (Ray Santilli og Volker Spielberg) i lang tid (se også artikkel på side 21 i dette nummer). At de så langt har vegret seg mot dette, kaster et mistenkelighetens lys over hele prosjektet.

RED

Forsinkelser

Jeg synes det er påfallende at UFO-NORGE nærmest i samme åndedrag unnskylder forsinket utgivelse (også hendt tidligere), samtidig med å oppfordre til å betale abonnementet så snart som mulig da en del av leserne er sene.

VIOLET TUN-ANDERSEN

Svar:

Jeg må få slutte meg til denne uttalelsen og si meg hjertens enig. Det virker nok ganske provoserende på mange denne kontradiksjonen. Men hvis vi tenker etter kjære lesere, jo flere forsinkelser vi utsettes for jo senere er vi stand til å få bladet ut. Ikke misforstå, det er ikke lesernes skyld at vi er sene, men det er et faktum at alle de involverte i UFO-NORGES ledelse arbeider med UFOlogi på fritiden, uten betaling. Det er klare grenser for hvor mye som kan utføres på fritid uansett hvor interessert en kan være i et tema over tid. Du verden hvor enklere alt ville vært hvis vi kunne heve lønn for vår innsats. Undertegnede, som har forsøkt å drive med dette på heltid vet hvor mye som kreves for å oppnå resultater. Tenk om hver og en av våre tusen abonnenter øremerket en hundrelapp i året til å holde en person tilnærmet økonomisk oppegående. Da ville en ikke være avhengig av å tjene penger for å spise seg mett. Dette ville være en ønskesituasjon og jeg tror det ville gitt resultater. Men vi må forholde oss til dagens realiteter, det vil si at vi får stå på videre å forsøke å overholde fristene så godt vi kan. Og det hjelper oss meget om vi slipper å bruke tid og energi på å purre unødvendig på sene innbetalinger.

ODD-GUNNAR RØED

NÆRKONTAKT VED RÅDE I ØSTFOLD

Av Odd-Gunnar Røed

Den 26. august 1995 opplevde tre kvinner et tidstap på ca. en time på veien mellom Fredrikstad og Moss. I tillegg observerte de en rakettlignende gjenstand tett innpå bilen. Hva var de utsatt for? Og vil vi få vite svaret gjennom hypnose?

Nattetur med forviklinger

Klokken var 01.45 natt til lørdag den 26. august 1995. Tre kvinner setter seg inn i bilen for å kjøre hjem fra en venninne i Fredrikstad. Vi kaller dem Eva (50), Kari (37) og Berit (32). Vi vil ikke benytte navnene deres da deres syn på offentliggjøring kan oppfattes annerledes etter en eventuell hypnose.

Vi lar sjåføren (Eva) fortelle, da hun i tillegg til å være mer oppmerksom på veien, så minst til fenomenet. Derfor har hun supplert underveis med utrop og uttalelser de andre kom med:

“Berit, Kari og jeg var på vei hjem fra Fredrikstad natt til 26. august. Jeg kjørte bilen. Ute på Gressviksletta utbryter Berit at hun ser noe som må være en UFO. Vi stopper, går ut av bilen og står ved siden av den mens vi speider etter objektet. Berit og Kari ser at gjenstanden, som ser ut som en flyvende stjerne, forsvinner bak en sky. Jeg fikk ikke øye på den før den forsvant. Jeg sier at vi bør komme oss inn i bilen og kjøre videre, det er kjølig og jeg fryser.

Mens vi kjører videre snakker vi om hendelsen, om hva det kunne være. Etter en stund, i det vi passerer Spareland kjøpesenter i Råde, skjer det plutselig noe. Kari roper; “Åh, se! Det der må da vel være en UFO!” Plutselig ser jeg en gjenstand komme i mot oss. Den stanser et øyeblikk og henger liksom i løse lufta. Plutselig farer den avsted i en utrolig fart på venstre side av veien. Jeg snur meg og ser etter den så lenge jeg kan uten at det går ut over bilkjøringen.

Berit som satt bak hevdet at hun så UFOen passere langs veggen på Spareland kjøpesenter. Kari som satt foran ved siden av meg, hevder å ha sett UFOen i det den kom fra høyre og fløy foran bilen og svinget slik at den ble stående i lufta på venstre side av bilen, noen meter framfor. Det er i dette øyeblikket jeg blir oppmerksom på den (øyeblikket før den stanser og blir hengende i lufta).

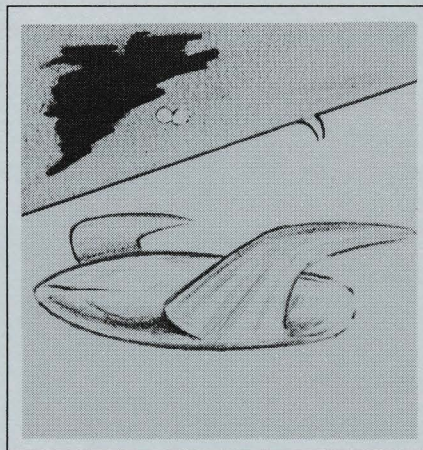
Motoren fusket

Men det skjedde også andre underlige ting i forbindelse med de to observa-

sjonene!

Da vi kjørte videre fra Gressviksletta etter første observasjon, oppdager vi at lysene på bilen ikke virker. Lys m/fjernlys er slått på, jeg sjekker det enda en gang, men lysene virker ikke. Etter en stund kommer lysene på. Det samme skjedde etter at vi så UFOen utenfor Spareland, men nå skjer det også noe med motoren. Den virker ikke slik den skal. Det er akkurat som om motoren ikke får nok bensin, eller at batteriet ikke gir fra seg nok strøm. Motoren “hoster”, bilen går i “rykk og napp” en stund, men den stopper ikke helt. - Vi legger også merke til at både på Gressviksletta og utenfor Spareland er gatelysene slukket. Hvorvidt de har vært tent i det hele tatt på disse strekningene vet jeg ikke. Men da billyktene sloknet la jeg også merke til at veilysene ikke var på.

Noe som også er underlig er tidsfaktoren. Kari og jeg mener vi startet fra Fredrikstad kl. 01.45 (dette har vi fått bekreftet fra venninnen vi var hos), Berit mener vi startet noe senere. Poenget er at hvis vi startet 01.45 og var i Moss 03.20, da har vi brukt 1 time og 35 minutter på en strekning vi normalt bruker 35 til 40 minutter på”.

Kloss hold

Når vi også tar med at de anslo avstanden til den rakettlignende gjenstanden til bare å være noen få meter fra bilens venstre side (Kari sa “på kloss hold” og Berit mente ca. 10 meter), så er det

uansett klart at er dette nært. Anslått lengde av fenomenet var mellom 10 og 15 meter.

Parallell hendelse

En hendelse som Evas mann opplevde parallelt med denne hendelsen er også verd å nevne. Ca. kl. 02.15 kjente han et kort blaff av en svovelaktig lukt inne i stua. Ca. kl. 02.45 åpner han veranda-døra og kjente samme lukten en kort stund før den forsvant like brått som han hadde kjent den. I denne perioden oppførte også dataskjermen seg merkelig der den flere ganger serverte uforklarlige beskjeder. Da Eva kom hjem og la seg klokken 03.30, kjente han “et kort blaff av en svovelholdig lukt fra håret hennes, som forsvant umiddelbart”.

Hadde mannens opplevelser noe å gjøre med kvinnen? Kan det sterke familiebandet ha overført deler av konas opplevelser ad psykisk vei? Dette kan vi vanskelig ta stilling til, da det ligger godt innenfor rammene til paranormal forskning, og UFO-NORGES mening kun blir spekulasjoner. Vi hører gjerne fra eventuelle spesialister på området.

Så er det spørsmålet om tiden som ble borte. Hva har da hendt? Har damene hatt en fellesopplevelse der de alle spiller en rolle? Dette gir uansett en god mulighet til å finne ut mer om såkalte “tapt tid” saker. Tre personer med samme opplevelse er, tror jeg, ganske unikt, og det kunne være veldig interessant å finne ut om de har felles opplevelser i underbevisstheten.

Felles for hvert fall Eva og Kari, var at de hadde en del ettervirkninger av episoden. Særlig gjaldt dette følelsen av manglende energi. Kari sliter ennå med dette, over tre måneder etter hendelsen. Svimmelhet, neseblod og sterke drømmer har de også lidd av. Kari har sågar hatt endel sterke dagdrømmer og noe hun kaller overleveringer som hun har skrevet ned. Dette går mest på personlige plan og mulige fremtidige hendelser.

Noe for Pionerprosjektet

Hvis dere leste om UFO-NORGES

pionerprosjekt i *UFO* nr. 3-4/95 vil dere se at vi har anledning til å benytte profesjonell ekspertise i enkelte slike saker. Og dette er faktisk en sak lege Jan Marius Junge har sagt ja til å undersøke.

Det har allerede vært et møte mellom Junge, "Eva", "Kari" og UFO-NORGE. Dette var meget positivt og vi ble

enige om å starte opp på nyåret.

Det ble foretatt en nøye gjennomgang om hva hypnose er og hva det innebærer å hente ting fram fra underbevissthetsneten. På denne måten har de hele tiden mulighet til å stanse opp, dersom minnene blir for traumatiske.

UFO-NORGE har som sagt mottatt fyldige rapporter fra alle tre kvinnene,

i tillegg til at vi altså har hatt møte med to av dem. Vi har ingen grunn til å tvile på deres historie og ser fram til å bistå det videre arbeid dersom de velger å lukke opp for det som kan ha foregått i den manglende timen.

Vi kommer tilbake til denne saken i nr. 2/1996.

Om UFO-fenomenet og hypnose

Av Jan Marius Junge

I forrige nummer av *UFO* var det en artikkel om et tilfelle av mulig nærkontakt av 4. grad. Det refereres her til tilfellet Finn C.

Litt opplysning om hypnose først:

Hypnose innebærer en tilstand karakterisert ved et endret kvalitativt bevissthetsnivå. En person hensatt i hypnose får etter rådende teoretiske betraktninger tilgang til informasjon lagret i underbevissthetsneten. Dette kan være informasjon personen ikke er seg bevisst i normal, våken tilstand. Det kan eksempelvis være glemte minner fra barndommen som på denne måten kan bevisstgjøres. I kyndige hender og utført med måtehold innebærer ikke hypnose noen risiko.

Det har i de senere år dessverre vist seg at ikke alle terapeuter er seg måteholdslinjen bevisst. Jeg tenker da først og fremst på den såkalte regresjonsterapi-farsotten som pågår i USA.

Under hypnose går en her tilbake til barndommen for å finne årsaken til aktuelle psykiske problemer. Det viser seg da i et stort antall av tilfellene at det fremkommer opplysninger om angivelig incest-overgrep.

Så langt alt vel. Incest er noe som utvilsomt forekommer, og det må jo i utgangspunktet være bra å komme til kjernen i aktuelle psykiske problemer. Himmelen er imidlertid ikke så rosenrød som en her i utgangspunktet skulle tro.

I mange tilfeller dreier det seg om relativt velfungerende individer med moderate psykiske problemer. Etter at den angivelige sannheten kommer for en dag er det mange av disse som ikke greier å takle dette. Konsekvensene har i flere tilfeller vært utviklingen av meget alvorlige psykiatriske tilstander.

Så kommer nøkkelspørsmålet: Representerer de opplysninger som har kommet frem under hypnose reelle fakta, eller er det underbevissthetsneten som har spilt både terapeut og pasient et puss?

I mange tilfeller kan de opplysninger som kommer frem etter lange serier med regresjon beviselig ikke gjenspeile virkeligheten. Det som imidlertid er et faktum er at den aktuelle pasient reagerer på den informasjon som kommer frem som om den er uttrykk for noe reelt. Og i kjølvannet her ligger det mange personlige tragedier.

Den skisserte problematikk omkring incest har også relevans for hypnose i samband med påståtte nærkontakter med utenomjordiske vesener. Den informasjon som kommer frem under hypnose vil av pasienten oppfattes som som reell uavhengig av om den gjenspeiler reelle hendelser.

Man har i utlandet, først og fremst i USA, relativt stort materiale med hypnose utført på personer som angivelig har vært utsatt for nærkontakt av 4. grad. Det fremkommer da et angivelig mønster i disse kontakt-

formene. Pasientene prøver som regel hypnoterapi fordi de har drømmer/mareritt som vedrører utenomjordiske, intelligente vesener (humanoider). Det kan også dreie seg om flashbacks med de samme elementene.

Under hypnose kan det da fremkomme såkalte isolerte incidenter, eller mere sammensatt/komplisert interaksjon som pågår over tid. Det som imidlertid er kjernepunktet er at pasientens psyke oppfatter informasjonen som har kommet frem under hypnose som en gjenspeiling av reelle fenomener. På den annen side er det blant fagekspertisen bred enighet om at informasjon fremkommet under hypnose ikke nødvendigvis gjenspeiler virkeligheten.

Anvendt på tilfellet Finn C. kan en dermed anta at han opplever fremkommet informasjon som en realitet. Det vet jeg fra personlige samtaler at han også gjør. Det vil imidlertid være høyst uprofesjonelt av undertegnede å si annet enn at det som har fremkommet under hypnose kun gjenspeiler et mulig hendelsesforløp.

En må også søke alternative forklaringer. En løsning kan selvfølgelig være at tilfellet overhodet ikke har noen befatning med nærkontakt av 4. grad.

Finn C har gjennom flere år søkt en tilfredsstillende løsning på hva han opplevde på Ringkollen. Etterhvert kom han til at nærkontaktsfenomenet var den mest sannsynlige forklaringen. Etter dette har han tilegnet seg kunnskap om humanoider gjennom litteraturen.

På denne måten kan man så tenke seg at hans underbevissthetsnet har vært kontaminert ("tilsmusset") av denne litteraturen, og at han kun gulper opp en passende dose av dette som samsvarer med hva han formener har foregått på Ringkollen.

På den annen side må en holde døren åpen for at Finn C. kan ha opplevd noe som får "X-files" til å fremstå som rene barnematen.

I alle tilfeller har han nå integrert det som for ham står som som reelle fenomener i sin psyke, og han føler nå at han har et relativt avslappet forhold til hva han formodentlig har opplevd. Det må her nevnes at undertegnede over tid har bidratt med aktiv støtteterapi overfor Finn C. Han føler seg dog i mange henseende vesentlig mer velfungerende enn han gjorde før han fikk avklart episoden på Ringkollen gjennom hypnose.

Så langt tilfellet Finn C. som undertegnede gjerne vil belyse mer utførlig i neste nummer av tidsskriftet.

Det kan nevnes at undertegnede pt. har kontakt med fire personer som angivelig har opplevd nærkontaktsfenomener. Ett tilfelle dreier seg om en episode med mulig nærkontakt av 4. grad som involverer to av disse personene, og utgjør således et meget spennende forskningsobjekt.

Mer om dette i neste nummer!

BOKANMELDELSER

Ved Ole Jonny Brønne

Stjernefolket blant oss - de frivillige og deres misjon

Knut Aasheim

INCA v/Knut Aasheim, 1995.

Sommeren 1972 møtte jeg den norske ufologen Knut Aasheim. Han kom på besøk til mitt barndomshjem i Södertälje sammen med Sten Lindgren samt en hollandsk ufolog. Aasheim og undertegnede hadde mye til felles på den tiden. Vi var begge sterkt influert av Sten Lindgren og diverse new age-ufologi. Knut Aasheim var med og dannet Riksorganisasjonen UFO-Norge i 1979 og 1979-1981 var han redaktør for UFO-Norge Nytt. Med tiden ble undertegnede en kritisk ufolog mens Aasheim fortsatte sitt engasjement innen den nyreligiøse ufologien. Den 14. oktober 1990 ble han intervjuet i det svenske TV-programmet Sjunde sinnet og fortalte om sine telepatiske kontakter med rommennesker.

Stjernefolket blant oss - de frivillige og deres misjon er tittelen på den bok som Aasheim har utgitt på eget forlag i 1995. Den er nok ikke noen oppbyggelig lesning for en vitenskapelig orientert ufolog. For meg føles det som å bli kastet tilbake til den verden av mystisk berusning og absurditeter som jeg levde i på begynnelsen av 1970-tallet. Men Aasheim forlot aldri denne verden. I boken forteller han om sine telepatiske kontakter med rommennesker som Sirius, Talmud, Zedar (fra Saturn), Koma, Sandu, Sa-dat med flere. Som tittelen antyder er et sentralt emne i boken forestillingen om rommenneskene som lever blant oss, enten reinkarnert fra andre planeter eller landsatt med flyvende tallerkener som en slags femtekolonne. Aasheim forteller at det kom som et sjokk for ham da han gjennom et medium fikk vite at han også var et reinkarnert rommenneske.

Når man som vitenskapelig orientert ufolog skal bedømme denne type litteratur finnes det to metoder for kritisk granskning. Dels en religionspsykologisk tolkning av opplevelsene, dels en granskning av budskapets psykologiske, sosiale og politiske konsekvenser. Det første og sentrale spørsmålet er selvsagt om det er sannsynlig at Aasheim har kontakt med Zedar fra Sa-

turn etc? Her kan man bruke den gamle filosofiprofessoren Ingemar Hedénus resonnement om den intellektuelle moralens maksime, det vil si å ikke tro på noe som det ikke finnes noen fornuftige grunner til å skulle være sant. Med fornuftige grunner mener man da vitenskapelige sådanne.

En klassisk religionspsykologisk tolkning av Aasheims telepatiske budskap er at de har sitt opphav i hans eget psyke. Det er en grunnleggende kunskapssteoretisk feil å tro at indre stemmer og syner gir kunnskap om den ytre virkeligheten eller en åndelig verden. Som adskillige religionspsykologer har klarlagt er de bare gjenspeilinger av det underbevisstets innhold. Man får tilbake det som en gang har blitt puttet inn der. Opplevelsene kan være svært oppskakende, men de er dog bare en slags drømmer i dagsbevissthet. Alle mystikere og visjonære, inklusive UFO-kontaktpersoner, presenterer ulike og helt uforenlige budskap. Men ettersom mystikerne aldri gransker andres budskap ser de ikke motsigelsene. I AFUs arkiv finnes tusenvis av budskap fra ulike rommennesker. Om man forsøker å bygge opp et samfunn utfra noen av disse budskapene havner man rett i en religiøs autoritetstro.

En stor del av boken handler om hvordan man skal vite om man er et inkarnert rommenneske. Aasheim henter mye av materialet fra den amerikanske forfatteren Brad Steiger som populariserte begrepet star people på 1970- og 1980-tallet. Stjernemennesker bærer ofte på en stor ensomhetsfølelse, opplever seg som fremmede, ifølge Aasheim. Han burde dog kjenne til at dette er en av de vanligste, nærmest eksistensielle, opplevelsene i menneskeheten. En stor del av verdenslitteraturen handler akkurat om fremmedgjøring, alienation. Det er en del av vår byrde som biologiske vesener, ikke tegn på at vi er rommennesker. Mystikere har også i alle tider lengtet bort fra den smertefylte tilværelsen på Tellus. Å tro at man er et stjernemenneske kan være en måte å løse det psykologiske behovet for mening, trøst og sosial samhörighet, men det er likefullt en illusorisk løsning.

Aasheim synes beredt til å svelge helt absurde forestillinger: Om man spiser store mengder crème fraiche midt på natten eller liker mikrobølgeovner og videoapparater har man et stjernemenneske i familien.

Det er lett for en kritisk ufolog å bare avfeie denne type litteratur som uinteressant og sprø mystikk. Men det finnes en sosial og politisk dimensjon i Aasheims bok og i øvrig new age-ufologi som er en virkelig kulturfare. De troende selv ser ikke eller vil ikke se at deres lære egentlig er en grobunn for fascisme. Aasheim skriver: Et av de største hindre som betyr blokkering av åndelig forståelse og aktiv misjon, er tvil. For tvil, sies det, er åndelig fatalt... Nesten all jordisk lærdom og kunnskap er påtrengende og kan virke hindrende på den indre troen.

Et av kapitlene heter De mørke kreftene. Disse kommer ikke bare som besøkende - mange har vært her en lang tid, kan man lese. Disse mørke kreftene skal nå renses ut når jorden går inn i en ny dimensjon. Aasheim skriver ikke klart hvilke de er, men de kilder han siterer gjør det. Teosofen Alice Bailey forteller at det blant annet er jødene. Disse styres av onde krefter og skal altså renses ut og overflyttes til andre planeter: en ny form for den endelige løsningen.

I samme kapittel henviser Aasheim til amerikaneren William Cooper som en seriøs kilde. Cooper er en ukjent ufolog på ytterste høyre, aktiv innen den såkalte militsbevegelsen i USA, en bevegelse som anses å stå bak bombingene av den føderale bygningen i Oklahoma. Når man analyserer Aasheims bok og de kilder han siterer ser man de kunnskaps- og livsfiendtlige forestillingene, antiintellektualismen, rasismen, antisemittismen, og annet som passer godt inn i den bølge av høyreekstremisme og nynazisme som vokser seg stadig sterkere. I sin naive mystikk forkynner han idéer som inngår i den almenne høyreekstremistiske bølgen. Det stadige snakket om kjærlighet i boken gir derfor en ganske besk ettersmak.

HÅKAN BLOMQVIST.

UFO-Aktuelt 4/1995

LASERPENN

UFO-NORGEs representant har i sine foredrag benyttet en laserpenn som pekestokk. Dette har vært meget vellykket, og mange har spurt om hvor det går an å skaffe disse fra.

Pennen har en rekkevidde på flere hundre meter, uten å spre det røde laserlyset. I tillegg er det i den andre enden en teleskop-pekestokk, med rødt lys, som gjør at pennen vil kunne få en maksimal lengde på ca. 50 cm. I sammenlagt tilstand er den 17,5 cm.

UFO-NORGE vil gjerne skaffe disse laserne til interesserte dersom det melder seg mange nok til å gjøre dette lønnsomt. Laser-pennen koster pr. i dag kr. 630,- pluss porto/opprykk kr. 39,-.

EKSKLUSIV BELTESPENNE

Vi vil med dette lodde interessen for å gå til innkjøp av en eksklusiv beltespenne med UFO-NORGEs logo gravert inn i tykt metall. Det vil ikke bli laget mange av disse og samleverdien vil øke etter hvert. Det er mulig å bytte spennen til andre belter etter behov da den vil passe på alle belte typer som kan festes vha. trykknapper.

Prisen vil ligge på ca. kr. 370,- + porto. Kontakt UFO-NORGE på adressen nederst på siden.

ROSWELL THE MOVIE

Vi vil minne om at vi har en del eksemplarer av spillefilmen om Roswell-saken, regissert av Paul Davids i 1994. Hovedrollene innehas av Martin Sheen og Kyle MacLachlan. Det er en meget severdig og spennende film som baserer seg på fakta, vitnerutsagn og rykter rundt det som angivelig hendte nær Roswell sommeren 1947.

Filmen koster kr. 170,- + porto og kan kjøpes fra UFO-NORGE. Adresse, se under.

“WITHOUT CONSENT”

Vi har også igjen noen eksemplarer av boken *Without Consent* av Philip Mantle og Carl Nagaitis, om nærkontakter av 4. grad i Storbritannia. Boken er meget god og lettlest, derfor kan vi anbefale den på sterkeste.

For bestilling, benytt adressen under.

UFO-NORGE, postboks 24, 3133 DUKEN

Tlf.: 33 38 65 00 / Fax: 33 38 33 68

ROSWELL-FILMEN, EN 16mm MARE!

Av Odd-Gunnar Røed

I denne artikkelen som omhandler den etter hvert famøse Roswell-filmen, tar vår medarbeider en titt på de argumenter som taler både for og i mot filmens ekthet. Det har spesielt i det siste halvåret kommet fram en hel del motargumenter som har versert mellom ufologene verden over, bl.a. på Internett. Vi tar ingenting for gitt, men stiller oss avventende inntil situasjonen er avklart, f.eks. ved at en skikkelig analyse av filmen blir foretatt ved Kodaks laboratorier.

Siden den såkalte Roswell-filmen ble vist offentlig for første gang 28. august 1995 ved universitetet i Sheffield i England, har den måttet å mobilisere krefter på alle tenkelige og utenkelige fronter innen ufologien. En er nesten fristet til å tro at det kan være iscenesatt av en høyere statsmakt for å splitte ufologene en gang for alle. Hvem har vel tidligere opplevd maken til krangel og beskyldninger over landegrensene?

På den ene side

På den ene side har vi dem som "eier filmen": Den tilsynelatende skruppelløse engelske forretningsmann og videoentusiast Ray Santilli, som har gått i kompaniskap med en enda mer tvilsom tysker, Volker Spielberg. Sistnevnte skal ved en anledning i fjor høst ha bedt etterforskere om bokstavelig talt å dra til helvetet - fordi vedkommende hadde ytret noen litt for nærgående spørsmål.

Santilli og Spielberg utgjør et etter hvert meget suspekt radarpar som begge har en klam hånd om den såkalte obduksjonsfilmen. Disse to har lenge hatt god anledning til å få filmen analysert hos den alle anser for å være den eneste autoriserte instans, nemlig Kodak. Hvorfor har ikke dette skjedd etter snart et år i offentlighet?

Her finnes ikke *noe* godkjent svar.

På den annen side

På den andre siden har vi de personer som allerede i utgangspunktet dømmer filmen nord og ned. Disse var det mange av selv lenge før filmen ble offentliggjort og som baserte sin oppfatning hovedsakelig på rykter og udokumenterbare påstander. Videre har vi dem som ut fra profesjon (en del av de forspurte medisinske sakkyndige og "special effects" teknikere) mener at filmen er en opplagt forfalskning. Dette baserer seg i varierende grad på synsing og overbevisning, selv om man-

ge argumenter nok kan være på sin plass.

Det er imidlertid fortsatt en del som vil gi filmen en sjanse, på tross av alle mer eller mindre vel begrunnede motargumenter fra de fleste hold. Det oppfordres til å kutte gjennom all krangling og retorikk, og få filmen til grundig analyse på kompetent hold. Dette skulle da også bare mangle; også motstanderne av filmen har lenge ytret sterke ønsker (dvs. krav) om det. Jo lenger tiden går uten at noe blir gjort med dette, jo større grunn er det for å betvile Santillis og Spielbergs hensikter, samt filmens autenticitet.

Som en liten parentes kan det nevnes at den største følelsesmessige ammunsjon som utgytes i filmens disfavør, i stor grad kommer fra Nord-England. Det er ingen hemmelighet at gammelt gniss rir enkelte meningsyttere som en mare, nettopp fordi Philip Mantle (som blir ansett som en gammel antagningist av disse meningsytterne), ved et tilfældighetenes spill ble kontaktperson for Ray Santilli.

Hva vi vil...

Nå skal vi ikke henge oss for mye opp i hvem som står bak hva. Det kan andre gjøre. Det som er viktig i denne situasjonen, og som alle vil, er å finne ut om filmen virkelig er fra 1947 eller ikke. Deretter å finne ut hva som egentlig befinner seg på obduksjonsbordet. Dette bør vel være i alles interesse, for å finne ut en gang for alle om den påståtte filmen holder mål, ikke å skape splid og krangel om verdier som tydeligvis trækker en god del mennesker på tærne. For så mye synsing og følelser har i hvertfall undertegnede tilgode å oppleve maken til. Slå langt har *ingen* klart å føre i marken bevis for at filmen er falsk. Slå langt har heller ingen klart å føre bevis for at den er ekte. Så dermed er vi like langt. Og til noen greier å få ut finger'n, og få over-

levert noen skarve fot film til de rette instanser, skal vi "kose" oss med noen argumenter for og imot filmens ekthet og håpe at vi, hvertfall i vår del av verden, kan enes om at krangel ikke løser problemer, men tvert imot skaper dem.

"Toppheggelig" møte i London

Undertegnede ble i oktober i fjor høst (som en av fire betrodde personer i Europa) innbudt til et hemmelig møte i London, for å møte den angivelige kameramannen, "J.B.". Reisen til England ble foretatt i god tro 16. desember, da møtet skulle finne sted rundt den 20. Jeg tilbrakte selvfølgelig dagene før møtet hos min gode venn Philip Mantle i Leeds, som var en av de andre innbudte. De resterende var Michael Heseman fra Tyskland, Maurizio Baiata fra Italia, Bob Shell fra USA og selvfølgelig Ray Santilli. Kameramannen skulle til England på en ordinær shoppingtur - forøvrig på Santillis regning.

Etter et par dager i Leeds får jeg mandag den 18. en telefon fra Michael Heseman. Han opplyste at datoen for møtet allerede var kjent offentlig og at møtet derfor måtte avlyses. Det viste seg at opplysninger om det planlagte møtet allerede hadde ligget ute på et datanettverk i USA (MUFONET/PARANET - ikke Internett denne gangen) i et par måneder. Noen av meldingene knyttet undertegnede, med fullt navn, til detaljer angående møtet. Derfor var det flere (bl.a. Bob Shell), som etter sigende var kommet i en noe amper stemning - rettet mot meg.

Dette kan kun betegnes som skjebnens ironi, jeg som ikke en gang har anskaffet meg modem til PCen, og langt mindre hatt anledning til hverken å surfe på Internett eller noe annet "nett".

Dette føltes mildt sagt urettferdig, her slynges en helt ubegrunnet påstand i fjeset på en som hadde sett fram til å

være med på en mulig historisk hendelse.

Senere på dagen ringte også Maurizio Baiata fra Italia, og var like oppbrakt. Ingen av de impliserte fikk dette til å stemme og atmosfæren var, som tidligere antydte - amper. Tanken på at en syndebukk hermed var utpekt var på dette tidspunkt mer enn levende. Det hele kulminerte i en tilnærmet alvorlig fleip fra min side om at kanskje skuespilleren (dvs. den som skulle utgi seg for kameramannen - "J.B.") enda ikke var klar til å møte sitt publikum?

Hjem igjen

Uansett, det var ikke stort annet å gjøre enn å sette seg på flyet et par dager etterpå og reise hjem. Da var en mengde journalister (for lengst satt på sporet av dataryktene) i ferd med å flokke seg rundt Santillis kontor i London, i håp om å filme en krokete 83-åring på vei til et hemmelig møte. De måtte vente forgjeves.

I ettertid er det ikke så vanskelig å tenke seg hvorfor akkurat undertegnede ble valgt som offer ved denne anledning. Jeg kjente Santilli dårligst av de nevnte personene og representerte ikke akkurat noen potensielle fordeler som han eventuelt kunne dra nytte av. Jeg var kun venn av Philip Mantle og dermed høyst unnnværlig.

Argumenter - for og imot

1. Telefonledningen

En av de mange diskusjoner som har foregått opp gjennom det siste halvåret har dreiet seg om en del av inventaret i det operasjonsrommet som er med på filmen. Det er spesielt en telefon som henger på veggen i bakgrunnen av rommet som har vært et hett gjennomgangstema.

I løpet av de første par månedene etter offentligjørelsen, ble det påpekt at den snodde telefonledningen som kunne sees på apparatet, ikke kom i bruk før flere år etter 1947. Dette ble imidlertid imøtegått av Santilli og andre, som mente at slike ledninger var i bruk allerede fra midten av 30-årene.

I en artikkel i novembernummeret av *The Skeptics UFO Newsletter* ble det påstått at hverken denne type ledning eller telefon (laget av det amerikanske telekommunikasjonsfirmaet AT&T) fantes i 1947. En navngitt person, som tidligere hadde arbeidet flere år i AT&T, hadde sett Roswell-filmen på TV og reagerte. Han mente å huske at telefontypen og ledningen ikke kom på markedet før i 1956. I tillegg hadde han slått opp i boken *Once Upon a Telephone*; en oversikt over all verdens te-

lefontyper igjennom tidene. Her kom det også tydelig frem at denne typen telefon og ledning ikke var på markedet før i 1956.

Det amerikanske firmaet AT&T, som har eksistert i flere mannsaldere, har omsider blitt spurt direkte om de telefonmodellene som selskapet produserte rundt 1947. Det er dessverre ikke lett å vite hva en skal tro etter de svarene man får: Telefonen var tilgjengelig før 1947, også som veggapparat. Snurreledning var også tilgjengelig på samme tid, men var mer vanlig tilkoblet datidens bordapparater. Det var ikke standard på veggapparatene, dog var det mulig å bestille et veggapparat med snurreledning.

Videre kan en se at ledningen i filmen er dratt og slitt, og dermed virker (flere år?) gammel. Reklameoppslag fra den tiden kunne fortelle at denne typen ledning kunne dras og strekkes om og om igjen uten fare for slitasje av noe slag. Hvorvidt dette var helt sant er en annen sak, da reklame jo er kjent for ikke å fortelle hele sannheten.

I samme åndedrag tar vi med at en utgave av *National Geographic* fra mars 1948 bragte en reklame med et bilde av en identisk telefon, utstyrt med snurreledning. Det står ikke anført hvorvidt denne typen ledning var ny eller ei, det viser bare at utstyret var i salg på den tiden.

Bell-museets utstilling av telefonutstyr fra de siste 100 år viser at snurreledning var tilgjengelig som tilleggsutstyr allerede fra 1939. Så kanskje den aktuelle (slitte) snurreledningen har hatt tid til å strekke seg litt likevel?

2. To brev om analysemetoder.

A. Peter Milson, Kodak i brev til BUFORA 26. januar 1996.

"Det er vanskelig å finne nøyaktig alder på en slik film, for ikke å si nesten umulig. Det beste vi på Kodak kan gjøre er å gi en indikasjon ut fra to eller tre tester:

1. Syre og pH.

Når en film blir gammel vil acetatbasen prøve å reversere seg til en av de opprinnelige komponentene, nemlig eddiksyre.

Målinger kan gjøres av syreverdien og pH, noe som kan gi oss en pekepinn om alderen, men dette kan variere dersom filmen utsettes for fuktighet og temperatursvingninger ved lagring.

Vi trenger ca. 6 tommer (15 cm) med film for hver av testene.

2. Krymping av perforering

Når filmen eldes er det også en tendens til at avstanden mellom perforerings-

hullene krymper. Igjen er dette avhengig av alder, temperatur og fuktighet.

Vi trenger ca. 15 fot [4,6 meter] med film til dette eksperimentet. Dette fordi vi trenger å måle krympingen over flere fot for å komme fram et pålitelig gjennomsnitt.

Egentlig trenger vi til sammen 16 fot [4,9 meter] for å gjøre alle testene."

Med hilsen

Peter Milson

Motion Picture and

Television Imaging.

Kodak Ltd., Hampstead, England

B. Bob Shell i svarbrev til Peter Milson 17. februar 1996, etter å ha mottatt kopi av brev til BUFORA.

"Som du kanskje vet er jeg fototeknisk hovedetterforsker på dette prosjektet, og jeg har samarbeidet med Tony Amato i Rochester for å få i gang dateringstester. Jeg har også konsultert flere filmeksperter ved museer og andre institusjoner, og har akkumulert en god del informasjon angående filmdatering.

Vedrørende den første testen nevner du ikke at filmbasen skifter i 1957 fra cellulose-acetat propionat, til triacetat. En enkel test kan avgjøre om film tilhører den gamle propionat basen, og derfor laget før 1957. Det kreves kun en liten bit film til denne testen. Hvis filmen viser seg å være fra før 1956 og har tre- og firkanter som kantkode, er det uten tvil en film som er produsert i 1947 eller 1927.

Brevet ditt avslører også liten kjennskap til forandringen i perforeringsmaskineriet i 1959-1960. Jeg er blitt forsikret om at en filmstripe med 60 perforeringshull er nok for å gjennomføre denne testen. Dette er allerede gjennomført på annen film for meg av Kodak i Denver, der de fastslo at den spesielle prøven stammet fra 1945.

Igjen, hvis en filmbit blir testet til å være laget før forandringen i 1959-60, er laget på propionatbase og har den korrekte kantmarkeringen, *må* den være fra 1947 eller 1927. Siden ingen i fullt alvor har foreslått at filmen kan være fra 1927, ville disse opplysningene gi produksjonsåret i 1947.

Jeg kan forsikre deg at det er svært lite sannsynlig at filmeierne vil gå med på å levere fra seg 16 fot av denne verdifulle filmen. For øyeblikket forhandler jeg for å fremskaffe den biten med 60 perforeringshuller som Kodak i USA forlanger, og håper å kunne overlevere dem med det første.

Med respekt å melde er jeg uenig i din uttalelse om at presis datering av

gammel film er nesten umulig.”

Vennlig hilsen
Bob Shell

Refusert dataanalyse

Bob Shell fikk med seg en toppkvalitet studiokopi av obduksjonsfilmen fra Ray Santilli til dataanalyse ved Massachusetts Institute of Technology (MIT) i USA. Man kunne imidlertid ikke komme frem til noen konklusjon, da filmkameraet hadde beveget seg for mye under opptaket slik at analysemetoden var ubrukelig.

Undertegnede kan ikke forklare hvorfor de for eksempel ikke kunne benyttet seg av stillbilder fra filmen til disse analysene, men de hadde antageligvis grunner gode nok ut fra de testene de skulle kjøre.

Kameramannens historie

Med det samme vi omhandler Bob Shell, la oss også se litt på hans befatning med “kameramannens historie”. I nummer 1 av årets utgave av *NEWS*, skriver Don Ecker en artikkel om en telefonsamtale han hadde med Bob Shell 2. september i fjor, i radioprogrammet “UFOs tonite”. Noen har reagert på at språkbruken i kameramannens historie (som kun foreligger skriftlig) lyder mer engelsk enn amerikansk. Eksempelvis: “Being in the forces” er typisk engelsk terminologi i motsetning til det amerikanske uttrykket som lyder “being in the service”, or “in the Army, Navy, Marines or in the Air Force”.

I dette programmet uttalte Bob Shell at han hadde kameramannens uttalelse på tape. I ettertid har imidlertid Shell benektet dette og sier at hvis han sa dette må han ha misforstått spørsmålet på grunn av en dårlig telefonlinje til Don Ecker. I følge Don Ecker derimot var linjene helt OK.

For å få klarhet i dette følger her samtalen slik den forløp i programmet i følge Don Ecker.

Telefonsamtale mellom Bob Shell og Don Ecker 2. sept. 1995.

DE: “Okay, for noen uker siden fikk jeg tilsendt fra en eller annen i Storbritannia, den påståtte kameramannens uttalelse, sammen med noen faksimiler av påståtte filmmerkelapper. Nå, for noen uker siden leste jeg denne uttalelsen ordrett, på lufta. Og jeg tror dette på en måte forteller seg selv, altså dette kan godt være denne herrens faktiske uttalelse. Og jeg tror jeg sikkert kan si at selv om denne uttalelsen stemmer overens med informasjonen som i utgangspunktet ble gitt til Ray Santilli, så

er ikke dette måten en tidligere amerikansk militær ville beskrive seg. Har du...” (Se *UFO* nr. 3/4-95).

BS: “Det du har er antakelig den første versjonen.”

DE: “Ja, og det jeg sier er at dette passerte som hans faktiske uttalelser i følge Santilli, i utgangspunktet. Og jeg tror det med sikkerhet kan sies at det ikke er slik, okay? Det passerte i ren hvillfarelse. Forstår du hva jeg sier? Forstår du hva jeg forsøker å si?”

BS: “Javel, men du må forstå nøyaktig hva som hendte. Kameramannen leste inn sin uttalelse på tape. Denne tapen ble siden sendt til Santilli.”

DE: “Uh-huh.”

BS: Santilli fikk en av sine sekretærer til å skrive av denne. Sekretæren er britisk.”

DE: “Okay.”

BS: “Så en god del britisk terminologi kom inn i avskriften.”

DE: “Okay, nøyaktig...”

BS: “Jeg har gått over og rettet avskriften, og sendt den denne uken ut på Compuserves bibliotek” [et datanettverk i USA].

DE: “Fra den omtalte tapen?”

BS: “Ja.”

DE: “Du hadde en kopi av tapen?”

BS: “Ja.”

DE: “Okay. Noen av punktene her er ganske konkrete. For det første - la oss se litt på hvilke formening du har om dette. Mange mennesker har fra starten av gått ut fra at denne filmen var fra den egentlige Roswell-hendelsen. Og jeg mener det er ganske sikkert å si, uansett hva dette til slutt ender opp i, så er det ikke Roswell-hendelsen.”

BS: “Nei, det har ingenting med Roswell-hendelsen å gjøre.”

I ettertid nekter altså Shell for å noen gang ha hørt kameramannen på tape eller endog å ha snakket med ham. Vi kan bare spørre hvorfor Shell og Merlingruppen (Santillis firma), unngår å opptre ansvarlig i hva som kan være den største nyhet noengang i UFO-historien.

Ettersom tiden går svinner troverdigheten, sier Don Ecker avslutningsvis i sin artikkel.

TV-intervju av kameramannen?

Det svirrer for tiden rykter om et nært forestående TV-intervju av kameramannen. Det er det amerikanske TV-selskapet Fox’ medarbeider Bob Kiviat som er på banen og hittil har han avslått et tilbud om et telefonintervju for TV. Han vil heller ha et direkte forankamera intervju. Ryktene kan fortelle at intervjuet kanskje skal foregå med kameramannen i silhuett utstyrt med fordreid stemme. Framtiden vil fortel-

le oss om det er noe i disse ryktene.

Bob Shell har også snakket med en etterforsker fra det franske TV-selskapet TF-1 i Paris, som er ganske sikre på at de er på sporet av kameramannens virkelige navn. For øyeblikket (23. jan.) jobber de med hans militære ID-nummer.

To krasj?

Nå lurer nok også mange lesere av *UFO* på hva som foregår. Sammen med det opprinnelige Roswell-krasjet (eller ryktene om det) er det snakk om to krasjområder med ca. 240 kilometers avstand i luftlinje. Også dato for de to påståtte krasjene skal være vidt forskjellige; hhv. rundt 31. mai (krasjet ifølge kameramannen) og 2-4 juli (den “klassiske historien”).

Er det ikke nok å innstille seg på at ett slikt krasj kan ha funnet sted, om en ikke skal forholde seg til et krasj nr. to?

Vi kan bare rote videre i rykte- og påstandsbørsen. Der finner vi mange eksempler på at beskrivelsene fra omstendighetene rundt filmen ikke sammenfaller med uttalelser fra andre vitner til den klassiske historien. Blant annet er det ofte beskrevet at vesenene hadde fire fingre, isteden for de i filmen viste seks fingre og tær. Størrelsen på vesenene har også blitt beskrevet som betydelig mindre enn dem i Santillis film. Videre er det stor uenighet hvorvidt antallet humanoider skal være fire eller fem, og om en eller flere av dem var i live etter krasjet. Det er i det hele tatt en god del sprikende opplysninger som til en viss grad faller på plass hvis hele hendelsen blir fordelt på to krasj - men er ikke det for mye av det gode?

Trey Stokes, profesjonell “Special-effect”-maker

I BUFORAs tidsskrift *UFO-Times* for november-desember 1995, finnes det en lengre artikkel av Trey Stokes. Han er britisk spcialeffekt-filmarbeider og har vært benyttet i flere filmer, deriblant *The Abyss*, *Batman Returns*, *Robocop II* og *The Blob*.

Her setter en profesjonell bransjemann ord på hvordan han oppfatter “Santillis film”.

Han er ikke nådig i sine vurderinger, der han på en overbevisende og morsom måte går gjennom filmen. Han forklarer hvordan det til enhver tid er tatt hensyn til filmen skal virke mest mulig overbevisende på publikum. Han beskriver hvordan vesenet - “dummien” - er fylt med “gørr” fra undersiden, og hvordan “legene” hele tiden kun bedriver det de høyst nødvendig må gjøre for ikke å “overbelas-

te” “dokka” (uten at det hele skal ramle fra hverandre). Blant annet presiserer han viktigheten av ikke å bevege armer og bein i nevneverdig grad da dette ikke er mulig på denne type konstruksjon.

Vaginalt inngrep?

Mulig har Stokes rett i sine antakelser, han er tross alt profesjonell på området. Men vi må ta i betraktning at dette

ikke er spesielt dyre tekniske effekter pr. idag (kanskje rundt 50 000 USD) i følge Stokes. Men hvis filmen virkelig skulle vise seg å være produsert *og eksponert* i 1947, ville kostnadsrammene for et slikt prosjekt ha vært ganske annerledes.

I tillegg har Philip Mantle gitt sitt ord på at han da han overvar den første obduksjonsscenen [på en filmsekvens som ennå ikke er offentliggjort], så de

samme legene skyve beina godt fra hverandre for deretter å utføre et “vaginalt” inngrep der de fjernet “saker og ting”. Dette skulle ifølge Stoke være umulig, så sant det ikke var framstilt en mer avansert dokke.

På slutten av Stokes artikkel får han et par spørsmål og vi gjengir disse ordrett.

Spørsmål: “Er du sikker på at obduksjonen ble utført på den måten du har

Obduksjon av humanoider - noen kritiske bemerkninger

Av Ole Jonny Brønne

Dere har alle sett obduksjonen på TV 2. Noen av dere har også kjøpt og sett videofilmen med ca. 20 minutter mer materiale enn det vi fikk se på TV 2. Diskusjonen har rast både høyt og lavt i media og på Internett, også her i UFO, hvorvidt filmen er ekte eller ikke. Viser denne filmen virkelig en obduksjon av utenomjordiske vesener?

Det er som sagt snakk om den obduksjonen vi fikk se på TV 2 i tillegg til en scene hvor vi befinner oss i et telt (den såkalte “telt-scenen”), samt enda en obduksjon.

I “telt-scenen”, som bare varer noen ganske få minutter, ligger et vesen på et bord dekket med et hvitt teppe. To personer står og undersøker det, stort mer er det ikke som skjer. Forøvrig er “telt-scenen” horribelt dårlig belyst - det er nesen umulig å se hva som foregår. Den andre obduksjonen, som ligger på en filmsekvens som ennå ikke er offentliggjort, skal visstnok være noe mer grotesk. Benene på vesenet blir dratt til side og området ved (de mulige) kjønnsorganene blir grundig undersøkt. Det er slags hvitt organ med noen utspring på, og som blir trukket ut.

Jeg skal her gå gjennom de punktene som gjør at jeg tviler meget sterkt på at dette film-materialet - dersom det i det hele tatt er “ekte” - har noe som helst med den egentlige Roswell-saken å gjøre.

1. Vesenene

Mens det i samtlige skriftlige kilder til Roswell-saken hele tiden har vært snakk om et uvisst antall vesener med *fire* fingre, har vi på filmen et vesen med *seks* fingre. Dette stemmer dårlig overens. Enten er ikke disse vesenene fra Roswell-krasjet, eller så husker observatørene så dårlig (ang. antall fingre) at vi ikke kan godta noe av det andre de påstår å huske heller.

2. Tidspunkt

Ifølge kameramannens historie (“J.B”) - forøvrig skrevet med engelske ord og uttrykk og ikke amerikanske (se hovedartikkel), oppgis datoen for obduksjonen til å være i begynnelsen av juni 1947. Dette stemmer heller ikke med saken slik vi kjenner den fra samtlige andre kilder. Roswell-hendelsen skal ha funnet sted rundt 2.-4. juli 1947. Dette kan tidfestes ut fra at flere uavhengige kilder bekrefter hverandre. Skal vi akseptere J.B.s datering må vi enten forkaste alle tidligere tidsfastsettelse, eller akseptere at det faktisk skjedde *to forskjellige* krasj. Noe vi ikke har noe som helst

belegg for å anta - annet enn historien til J.B.

3. Obduksjonen

Ifølge klokken som henger på den ene av de to synlige veggene på filmsekvensen er hele obduksjonen over i løpet av to-tre timer. Det i seg selv tyder på at dette ikke er ekte saker. Dersom man hadde hatt et ukjent vesen foran seg, og skulle obdusere det, så ville en slik prosedyre sannsynligvis tatt mange dager - om ikke uker.

4. Vrakdelenes skrift(?)tegn.

Disse ligner overhodet ikke på hva som er blitt beskrevet tidligere - selv ikke Jesse Marcel Jr., som så vrakdelene som liten gutt i 1947, kunne se noen likhet. Forøvrig kunne jeg selv, og sikkert flere enn meg, se at disse skrifttegnene egentlig var to dårlig kamouflerte ord - VIDEO TV. Seks bokstaver fra det romerske alfabetet kunne lett gjenkjennes. Dette tyder selvfølgelig på en forfalskning, fordi sannsynligheten for at man vil finne et ord fra et alfabet som har utviklet seg uavhengig av det romerske (f.eks. det arabiske) og som ligner et av våre egne ord, er så liten at det kan karakteriseres som umulig.

5. Trinity-testene

J.B. skulle i følge sin egen forklaring ha vært tilstede og filmet for Forsvaret i forbindelse med avslutningen av Manhattan-prosjektet. Dette var sluttstadiet under utviklingen av atombomben - benevnt Trinity-testene - og som kulminerte i sprengningen av den første atombomben 16. juli 1945.

Vi vet ut fra dokumenter hvilke *fire sivile* fotografer som var tilstede ved disse testene, nemlig Berlyn Brixner, Jack Aeby, Ben Benjamin, og Roger White. Jack Aeby og Roger White er allerede døde, mens Berlyn Brixner forteller at det ikke fantes noe *militært* filmpersonell (som J.B. påstår at han var) ved disse testene.

6. Test av XH-20 helikopteret

J.B. skulle visstnok også ha vært tilstede for å filme testflyvninger av helikopteret XH-20 for McDonnell Douglas. Ifølge McDonnell Douglas ble aldri militært personell brukt til dette - de hadde egne folk til å filme samtlige tester - nemlig Chester Turk og Bill Schmitt.

Vi ser altså her at kameramannens “historie” begynner å falle sammen.

Fortsettelse på neste side

beskrevet?"

TS: "Ganske sikker, hvis ikke nøyaktig på denne måten så hvertfall noe ganske likt."

Spørsmål: "Beviser dette at filmen er juks?"

TS: "Vel, nei. Selv om det ikke er én ting som ikke gir inntrykk av å være forfalsket, så er det mulig at filmen er ekte og at alle manglene kan forklares. Hva er imidlertid mest sannsynlig? At,

1) Filmen viser en faktisk obduksjon av et ekte romvesen med en kropp som til forveksling er lik et Hollywoodkreert vesen, slik at en ekspert ikke kan se forskjell? Og at scenen er skutt akkurat slik en Hollywoodprodusent ville filmet hvis vi ser bort fra dusinvis av detaljer som ville gjort filmen mer troverdig. Eller 2) At filmen skildrer en Hollywoodinspirert, iscenesatt obduksjon av et kunstig romvesen?

Inntil mer overbevisende argumenter dukker opp, velger jeg alternativ 2.

Forfalsket i 1947 - høste fruktene i 1995?

Det er lov å være både enig og uenig med Stoke. Vi bør vel samtidig nevne at en annen effektmaker, en av dem som bl.a. står bak "Terminator 2", har uttalt at den som eventuelt er ansvarlig for denne produksjonen hadde fått

7. Analyser

Ray Santilli lovte allerede tidlig i august 1995 at en filmbit ville bli gjort tilgjengelig for Kodak, slik at en endelig analyse kunne bli foretatt. Kodak er de eneste som med 100% sikkerhet kan verifisere når filmen er produsert. Når filmen er eksponert er en helt annen sak. Kodak har til dags dato ennå ikke mottatt noen filmprøve fra Ray Santilli - og i mens ruller pengene inn på Ray Santillis konto.

Mengden med originalfilm har også variert ettersom Santilli er blitt intervjuet i etter hvert mange forskjellige sammenhenger. Først var det snakk om 15 stk. 10-minutters filmruller. Dette forandret seg senere til 22 stk. 3-minutters filmruller.

Det var en tid snakk om at en filmbit virkelig hadde blitt testet og verifisert å være fra 1947. Denne testen ble utført av Bob Shell. I tillegg var det snakk om at visse koder (tre- og firkanter på kanten av filmen) på denne filmbiten ble alternert hvert 20. år - 1927-1947-1967. Testen innebar (etter eget utsagn) at Bob Shell bare foretok enkle fysiske tester (lukt og smak?) av filmbiten han mottok fra Ray Santilli, noe som ikke holdbart i det hele tatt.

Kun en grundig kjemisk analyse vil fullt ut være dekkende i denne saken. Bob Shells filmbit inneholdt heller ikke bilder som kunne relateres direkte til selve obduksjonsscenene - den kan i prinsippet ha vært hentet fra hvilken som helst film.

Alle har også gått ut fra at Bob Shells filmbit inneholdt de før omtalte tre- og firkant kodene, men disse opplysningene fikk Bob Shell oppgitt fra Ray Santilli og ikke sett med egne øyne. På den biten Bob Shell mottok var hele den ene siden av filmen (der kodene skulle ha vært) klippet bort.

Eksisterer det originale filmmaterialet i det hele tatt? Det er ganske få personer som hevder å selv ha sett dette filmmaterialet - en av dem er Philip Mantle. Problemet er at ingen har fått lov til å se obduksjonssekvensene via disse filmrullene, og de filmbitene Bob Shell og Philip Mantle har håndtert har (etter sigende) ingen klart gjenkjennbare bilder på seg. Teoretisk kan igjen dette materialet komme fra en hvilken som helst annen film.

8. Kameramannen

Fire personer, deriblant Philip Mantle, snakket med en person over telefon den 22. juni 1995, etter avtale med Ray Santilli. Vedkommende presenterte seg som Jack Barnett. Philip Mantle sier selv at han i utgangspunktet ikke kan vite sikkert om dette var kameramannen selv eller en skuespiller.

Santilli har hele tiden bestemt fremholdt at den per-

sonen han kjøpte obduksjonsfilmen av i 1993, var den samme mannen som han tidligere kjøpte noe filmmateriale om/av Elvis fra (med det tidligste kjente opptaket av Elvis Presley på scenen).

Den franske TV-kanalen TF1 fant frem til den filmfotografen Santilli kjøpte Elvis-materialet av - en mann ved navn Bill Randle. Salget av Elvis-filmen skjedde på Bill Randles kontor den 4. juli 1992 - ikke i 1993. Santilli solgte forøvrig Elvis-filmen videre til Gary Shoefield like etterpå. Bill Randle hadde den gangen - i 1955 - leid inn en annen fotograf til å filme konserten, og den fotografen het Jack Barnett ("J.B."). Den virkelige Jack Barnett ble født 1. januar 1906 og døde i 1967. Han var aldri militær fotograf.

Når Ray Santilli ble konfrontert med dette av TF1, forandret han historien sin - igjen. Pr. dags dato påstår Santilli at han kjøpte Elvis-materialet og obduksjonsfilmen av to forskjellige personer.

J.B., eller Jack Barnett - som han heter (ifølge Ray Santilli), eksisterer tydeligvis ikke. Ray Santilli oppga dette navnet til etterforskere som ville gjøre et forsøk på å bekrefte og verifisere hans opplysninger.

9. "Filmsamleren" Volker Spielberg og TF1.

Tyskeren Volker Spielberg har etter sigende kjøpt den savnede obduksjonsfilmen (dvs. den som ikke er vist offentlig). Han skal også i utgangspunktet ha finansiert Ray Santillis kjøp av hele filmmaterialet. Nå viser det seg, takket være den franske TV-kanalen TF1, at han egentlig er en kollega av Ray Santilli. TF1 sendte et program mandag den 23. oktober 1995 som påviste meget alvorlige mangler ved Ray Santillis historie. Både Santilli og Spielberg ble intervjuet. Essensen av det hele var at Spielberg ikke ville ha noe mer med saken å gjøre - han ville sitte på filmmaterialet sitt og verden kunne bare "dra til helvete". På spørsmål om ikke filmmaterialet var så viktig at det burde deles med resten av verden, svarte Spielberg følgende: "No, no, I dont think so, I have a totally different opinion, fuck the world, I mean, the world is full of egoism and so am I..."!

10. Sikkerhetsgradering

I "Sunday Times" for 30. juli 1995, omtaler journalisten Maurice Chittenden noen sikkerhetskoder som ble sett gjennom hele "telt-scenen":

RESTRICTED ACCESS
A01 CLASSIFICATION
SUBJECT 1 OF 2
JULY 30th 1947

Fortsettelse på neste side

jobb på timen hos ham. I samme åndedrag er det også fristende å smøre tankegangen med følgende lille spørsmål: Er det særlig sannsynlig at noen har laget en juksefilm i 1947 og stuert den vekk i nærmere 50 år før den presenteres med alle sine mangler - i håp om å tjene penger? Undertegnede nekter å tro at noen virkelig kan bedrive såpass langsiktig økonomisk planlegging, med høyst tvilsomt økonomisk utbytte. De færreste vil jo være i live etter så mange år.

Men dette gjelder selvfølgelig hvis filmen virkelig er fra 1947. Det gjenstår å finne ut, som vi nå har nevnt noen ganger.

Mer filmet vrakgods

I følge et tysk dokument hevder en person å ha sett Volker Spielberg (den tyske eierens) påståtte filmmateriale fra selve krasjområdet. Dokumentet er skrevet på helt håpløst tysk, det ser faktisk ut som det er hentet rett ut fra en tysk/engelsk ordbok. Bob Shell sier at det er høyst sannsynlig at dokumentet er falsk da det øyensynlig forsøker å gi inntrykk av å være skrevet av en tyskspråklig person. Vi får vel tro at de fleste tyskere behersker morsmålet sitt bedre enn som så.

Indianske vitner?

I en faks datert 23. januar i år skriver Bob Shell til Philip Mantle om noen indianere i New Mexico som han nylig har intervjuet. Vi bringer her en oversettelse:

“Vitnene til ildkulen sett 31. mai 1947, er alle indianere, og jeg har gått med på å holde alle navnene konfidensielle. (Veldig så redde folk er for å assosiere seg med denne hendelsen, da. O-GRs bemerkning). De var alle tidlig i tenårene dengang, og bodde nær Gallup, New Mexico (ca. 450 kilometer i luftlinje nordvest for Roswell).

De var 12 stykker i alt, som lekte på jernbaneskiene ved daggry, da landskapet plutselig ble opplyst ”sterkere enn solen” av en rødgloedende ildkule som passerte over hodene deres i retning Socorro. Det røde lyset var så intenst at de beskyttet ansiktene med armene. Noen dager senere fikk flere av dem blemmer på armene, spesielt på de flatene som var vendt mot ildkullen. Alle fikk dessuten en sterk kløe som varte en uke eller mer. Legene hadde ingen forklaring på hva dette kunne være og eventuelt hvilken behandling som kunne benyttes.

En merkelig “liten jente”

Noen dager senere ble en merkelig “liten jente” sett i området. “Hun” hadde gråaktig hudfarve og grått hår, som så ut som en parykk. “Hun” unngikk alle voksne, men søkte kontakt med barna og ville gjerne leke med de av dem som hadde sett ildkulen. De fleste ville ikke ha noe med “henne” å gjøre fordi “hun” var så merkelig, men noen få lekte med “henne”. Alle som kom nær “henne” ble syke og de som var nærmest, mest alvorlig. Etter å ha oppholdt seg i området rundt den indianske landsbyen en ukes tid, forsvant den “lille jenta”, og ble aldri sett igjen.”

Troverdighet?

En artig liten historie er jo dette, og artigere hadde det vært om noen av disse indianerne ville stå fram og fortelle hva de var med på den gangen. Det er jo ikke så mye tak i en historie der en er overlatt til tro og godvilje i henhold til en som forteller slikt. Man har ikke all verdens tro på Bob Shell heller, men han er enn så lenge en ganske sentral figur i denne saken.

Forsvunne dagbøker?

I forrige nummer ble dagbøkene til le-

gen Detlev Bronk såvidt nevnt. Vi bringer her en noe mer utfyllende tekst rundt Bronk, som skal ha vært et av medlemmene i den påståtte MJ-12 gruppen. Bob Shell skriver:

“Han var president for Rockefeller Medisinske Institutt fra ca. 1952 og fram til han døde. Alle hans papirer finnes ved dette instituttet. Han var en meget metodisk person som skrev nøyaktige og detaljerte dagbøker. Disse ble alltid kjøpt i samme forretning slik at de har et identisk utseende. Han tok også vare på all sin korrespondanse, dagbøker avtalebøker osv.

Selv om det ikke var noen merknader vedrørende hans personlige papirer da de ble gitt til instituttet etter hans død, manglet alle papirene fra 1947 da jeg ba om å få se dem. Ingen visste hvor de hadde tatt veien, og det var ingen spor etter dem. Siden han er nevnt av kameramannen, og ellers fremgår av MJ-12 dokumentene, er dette noe mistenkelig. Enten Santilli-filmen viser seg å være ekte eller juks, var Bronk tydeligvis med på noe i 1947. Det var også dette året Bronk hadde nært samarbeid med Dr. Edward U. Condon, som jeg også finner mistenkelig, i lys av Condons senere rolle som offisiell bortforklarer [“debunker”] i UFO-saker” (jfr. Condon-rapporten).

Med håp om fremtiden

Rabalderet har ennå på ingen måte lagt seg og i en lengre artikkel (16 sider) skrevet av Kent Jeffrey, samles alle kritiske punkter både om filmen og apparatet rundt den. Kent Jeffrey er forøvrig initiativtakeren til The International Roswell Initiative, initiert i mai 1994; en underskriftskampanje for å prøve å få offentliggjort alle eventuelle offentlige dokumenter i forbindelse med Roswell-saken.

Dette er ikke ordentlige koder. “Restricted Access” har aldri vært brukt av US Air Force, og “A01”-betegnelsen er rent oppspinn. Til og med datoangivelsen er feil - etter amerikansk skrivemåte ville det ha stått “30 July 1947”. Senere, nå som denne telt-scenen er blitt utgitt på video, har denne teksten forsvunnet.

11. Utgivelse av filmen

Filmen i seg selv ble vist første gang “offentlig” (for spesielt innbudte personer) den 5. mai 1995 i London. Allerede i januar samme år mottok Philip Mantle, Reg Presley og Colin Andrews videokopier av telt-scenen (men ikke selve obduksjonen). Både UFO-Norge og andre personer visste om filmen eller hadde hørt snakk om den (via rykter) allerede sommeren/høsten 1993! Jeg fikk selv så vidt snakket med Philip Mantle om denne filmen i august 1993, da jeg holdt foredrag på

en UFO-konferanse i Sheffield. Den gang var det imidlertid ikke så mye “kjøtt på beinet” - det var bare et løst rykte. Men dette betyr at Santilli i hvert fall har hatt et par år på seg til (eventuelt) å lage filmen, samt teste reaksjoner og interesse blant UFO-forskere.

Kilder:

I hovedsak Kent Jeffreys artikkel “Santilli’s Controversial Autopsy Movie”, *MUFON UFO Journal*, nr. 335 mars 1995.

I tillegg også egne synspunkter, samt utstrakt e-post-korrespondanse med andre UFO-forskere som har vært direkte eller indirekte involvert i denne saken.

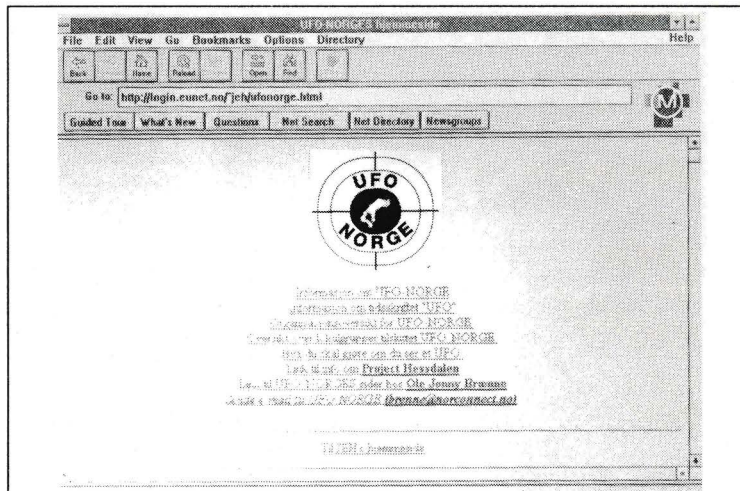
Kent Jeffreys artikkel er forøvrig lagt ut på UFO-NORGES World Wide Web-sider i sin helhet, på URL: <http://www.norconnect.no/~brenne/scam.html>.

Så lenge dette pågår finnes det ingen grunn til å løfte en finger. Vi så jo antydninger til rykninger da Roswell-

Ring, fax eller skriv og bestill fra **UFO-NORGE, postboks 24 3133 Duken**. Tlf.: 33 38 65 00, fax: 33 38 33 68. Vær rask, nå er det hvertfall et begrenset antall.

Det virker nesten som om myndighetene lyver akkurat nok til å dekke over det som hendte til enhver tid (muligens - sikker kan man jo aldri være!). Når løgnen ikke lenger holder mot folkets mistenksomhet, erstattes den med enda mer fantastisk løgn - riktignok innen rimelighetens grenser. Mon tro hva den neste forklaringen på Roswell-hendelsen vil bli?

Falsk eller ekte film? Vi håper vi kan gi dere svaret i løpet av året. ☐

PROJECT HESSDALEN

HVA SKJER I AUSTRALIA?

Av Erling Strand

I de senere årene har det vært observert merkelige lysfenomener i det nordvestlige Australia, omtrent som i Hessdalen tidlig på 80-tallet. Vår medarbeider Erling Strand foretok en reise til dette området i september-oktober i fjor. Han reiste sammen med Paul Deveraux, en internasjonalt anerkjent UFO-etterforsker.

Bakgrunn

Flere steder i verden har det vært observasjoner av såkalte "ukjente lysfenomener". Visse lokaliteter har hatt (og har) mye mer av slike fenomener enn andre steder. Her i Norge er det Hessdalen ved Røros som er mest kjent etter alle observasjonene som ble gjort der i begynnelsen av 80-årene. Fenomenene som observeres verden rundt er noenlunde like (se tidligere artikler i *UFO* om PROJECT HESSDALEN), og har etterhvert fått mange navn, f.eks. Hessdals-fenomenet, earth-lights, UFOs etc. Det blir forøvrig fortsatt gjort observasjoner i Hessdalen, selv om aktiviteten i de siste 10 år har vært langt lavere enn tidligere.

I Australia finnes det også slike lokaliteter (generelt kalt "vindusområder"). I Australia går fenomenene ofte under betegnelsen "Min Min Lights". Navnet har de fått etter hotellet "Min-min", som ligger i et av områdene hvor slike lysfenomener ofte blir sett.

De lokalitetene hvor fenomenene observeres ligger som oftest langt ute i øde-

marken. Det området vi skulle besøke, lå i den nordlige del av Australia, et av de mest øde områdene av landet. Det viste seg å ligge inne på et landområde som tilhørte urbefolkningen ("aboriginals"), noe som medførte at vi måtte søke om særskilt innreisetilatelse.

Av forskjellige årsaker kan vi dessverre ikke oppgi nøyaktig stedsnavn på det nåværende tidspunkt. Av hensyn til den pågående etterforskningen er det viktig å holde dette konfidensielt.

Nytt forskningsområde

Paul Devereux har tidligere skrevet to bøker om UFO-fenomenet. Han er særlig kjent, sammen med bl.a. Michael Persinger, for sin teori om at noe av UFO-fenomenet har sitt opphav i såkalte "jordlys" ("earth-lights"). Dette er fenomener som oppstår i geologisk aktive soner (se tekstboks på neste side).

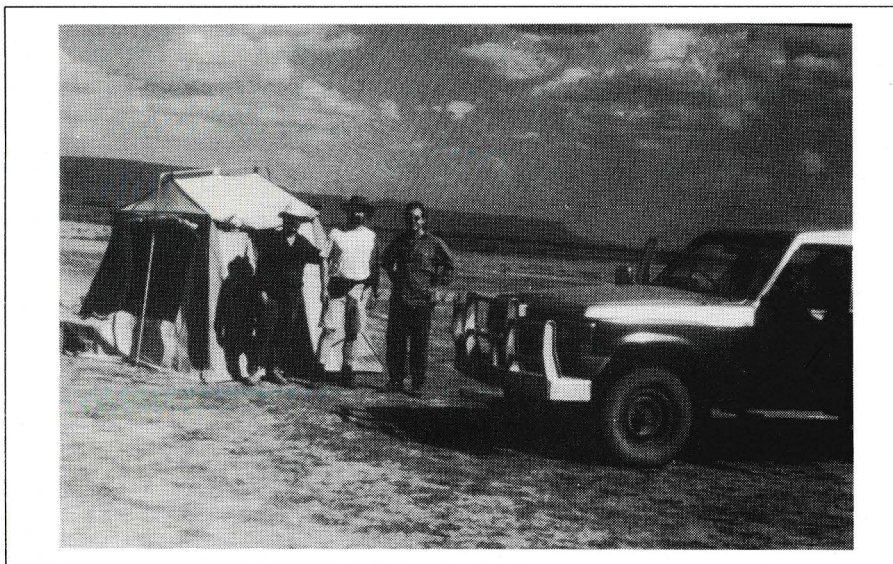
Hans interesse for disse fenomenene er bakgrunnen for at han i de siste par år har vært engasjert ved International Consciousness Research Laboratories

(ICRL) (Laboratoriet for internasjonal bevissthetsforskning) ved universitetet i Princeton, USA. Dette utgjør en del av Princeton Engineering Anomalies Research (PEAR) (Princeton universitetets forskningslaboratorium for anomale fenomener) ved samme institusjon. Ved dette forskningslaboratoriet driver de med såkalt "Scientific Study of Consciousness-Related Physical Phenomena", dvs. "vitenskapelig studium av bevissthets-relaterte fysiske fenomener". Dette innebærer bl.a. forskning på menneskets mentale prosesser med hovedvekt på spørsmål av typen: Hva er egentlig menneskets bevissthet (og underbevissthet), og hvordan innvirker det fenomener i vår fysiske verden?

Slike problemstillinger er blitt stadig mer aktuelle i de senere år. I USA var man tidlig ute på dette feltet, og allerede i 1979 grunnla professor Robert G. Jahn PEAR Lab ved Princeton. Han fikk raskt med seg flere eksterne samarbeidspartnere som også ga ham økonomisk støtte. I dag finansieres laboratoriet av bedrifter og institusjoner som The McDonnell Foundation, Laurance Rockefeller og The Fetzer Institute, i tillegg til at også Princeton-universitetet gir midler til denne forskningen (se tekstboks på side 26).

Professor Jahn oppdaget tidlig at flere vitenskapsmenn ved andre universiteter holdt på med tilsvarende forskning. Han dannet da ICRL, en gruppe som består av noen utvalgte av disse forskerne. Deltagerne i denne gruppen møtes jevnlig og samkjører sine forskningsprosjekter.

ICRL har også forskere ansatt for egne midler, og Paul Devereux er en av disse. Han leder nå to prosjekter. Det ene har betegnelsen "Earth light" og går ut på å finne ut av hva som egentlig skjuler seg bak de nevnte lysfenomenerne. Dette prosjektet er svært likt vårt eget PROJECT HESSDALEN. Sist-

På dette bildet ser vi ekspedisjonsdeltakerne. Fra venstre: Paul Deveraux, Erling Strand og Lloyd Miller.

nevnte er forøvrig blitt lagt merke til av forskningsgruppen ved ICRL, og vår erfaring med feltarbeid var en av hovedgrunnene til at undertegnede ble kontaktet sommeren 1995. Paul Deveraux ville reise Australia og prøve å få bekreftet de opplysningene han hadde fått derfra om at ble det observert merkelige lysfenomener i et bestemt område.

Det ble derfor besluttet å utruste en ekspedisjon som i utgangspunktet skulle være av begrenset omfang. Hvis det på denne ekspedisjonen ble gjort tilstrekkelig mange observasjoner av fenomenet, skulle en større ekspedisjon planlegges. Det var i denne sam-

menheng viktig for deltakerne å samle så mange "hard facts" som mulig. Derfor ville Paul at jeg skulle ta med en del instrumenter, slik at vi kunne komme hjem med konkrete måledata.

For å finansiere en større, fremtidig ekspedisjon, kunne det være opprettet å presentere vår forskning for et større publikum. Paul tok derfor med seg den britiske TV-produsenten Lloyd Miller, fra Real World Studios i London. Det ble på forhånd bestemt at det skulle lages et TV-program hvor opptak fra denne mini-ekspedisjonen skulle inngå. Programmet skal etter planen være ferdig til utsendelse i slut-

ten av desember i år, og vil bli sendt på flere større TV-kanaler verden over. Sannsynligvis vil programmet også inneholde et innslag om Hessdalen og Hessdalsfenomenet.

Forberedelser

I den siste uken av september 1995 ble det arbeidet hardt og intenst for å få alt klart til avreisen. Elektroavdelingen ved Høyskolen i Østfold jobbet på spreng for bl.a. å få pakket ned den nødvendige instrumentering. Spesielt må nevnes Reidar Nordby og hans stab, som sammen med undertegnede medarbeider Bjørn Gitle Hauge gjør-

Paul Deveraux og "Earth Lights"

Paul Deveraux er forfatter og UFO-etterforsker. Han er i de siste 15 år blitt kjent for å ha utviklet teorien om de såkalte "earth lights" som forklaringsmodell for mange aspekter ved UFO-fenomenet. Den bygger igjen i store trekk på den såkalte "Tectonic Strain Theory" (TST) ("tektonisk stress teori"), opprinnelig postulert av Michael Persinger og Gyslaine Lafrenière i midten av 70-årene.

TST går ut på at det i geologisk aktive områder, (forkastningssoner), hvor lokale og regionale deler av jordskorpen forskyver seg i forhold til hverandre, oppstår spenninger ("strain") mellom de ulike lagene, både vertikalt og horisontalt. Denne spenningen blir noen steder (hvor forskyvningene er store) utløst ved større eller mindre jordskjelv. Der hvor forskyvningene er mindre, utenfor jordskjelvområdene kan spenningen i jordskorpen gi opphav til spesielle lysfenomener - jordlys ("earth lights") - som ofte kan observeres som lysende kuler (også andre former er rapportert) av varierende størrelse som svever over landskapet og er synlige i kortere eller lengre tid. Årsaken til dette lysfenomenet er at det i spenningsflaten mellom bergartene (som oftest mineraler som inneholder kvartskrystaller) oppstår en såkalt piezo-elektrisk effekt, sammen med en ren friksjons- (tribologisk) effekt. Dette gir altså opphav til lysfenomener, benevnt hhv. *piezo-* og *triboluminiscens* (luminiscens - lys/lysende).

Disse lysfenomenene omgir seg også med til dels sterke elektromagnetiske felt, slik at personer i relativ nærhet kan bli påvirket av slike. Michael Persinger (professor i psykologi) har gjennom årelang forskning påvist at hjernen på både dyr og mennesker blir påvirket av selv svake eksterne magnetiske og elektriske felt. Slike felt kan i noen tilfelle gi opphav til hallusinasjoner hos observatøren, noe som kan medføre at vedkommende f.eks kan få en subjektiv "nærkontaktsopplevelse", uten at det ligger en reell hendelse bak.

Paul Deveraux har vært med på utvikle denne teorien videre. I flere av sine bøker, bl.a. *Earth Lights* (1983) og *Earth Lights Revelation* (1989), settes jordlysfenomenet inn i en videre sammenheng. Han påviser at observasjoner av disse fenomenene har vært gjort opp gjennom hele historien (ofte i tilknytning med vulkaner og vulkanutbrudd), og bl.a. gitt opphav til religiøse myter og forestillinger, folkløse og forskjellige fortolkninger i mange kulturer og folkegrupper. Et aspekt

ved jordlysfenomenet er at det i noen sammenhenger har vist tilsynelatende "intelligent" oppførsel. Dette og andre egenskaper har medført at det i økende grad er blitt assosiert med UFO-fenomenet, og Deveraux og andre forskere mener at jordlys kan være hovedforklaringen på UFO-gåten.

I sin forskning har han kommet frem til at jordlysfenomenene sannsynligvis representerer en helt ny og eksotisk energi-form. De har muligens sitt egentlige opphav i kvantefysiske fenomener, i noe som blir benevnt *null-punkts energi* (zero-point energy, ZPE). Ved det absolutte null-punkt (-273 °C), når all termisk energi (som manifesterer seg som atom- og molekylbevegelser eller vibrasjoner) er opphørt, eksisterer det likevel bevegelser som kan tilskrives såkalte kvantemekaniske fluktuasjoner. De samme fluktuasjoner (*zitterbewegung*) gjør seg også gjeldende i det tomme rom (vakuum), derfor kalles dette fenomenet også for vakuum energi.

ZPE gir opphav til en rekke kjente fysiske fenomener - kanskje til og med gravitasjon. ZPE har en dynamisk vekselvirkning med atomer på en slik måte at den oppretholder materiens stabilitet: Uten denne ville alt kollapse eller "fordampe". Denne vekselvirkningen innebærer mye energi; energimengden pr. fluktuasjon er svært liten, men fordi det til en hver tid er så mange, er den totale effekt enorm - det har vært anslått at det er nok ZPE i en lyspære til å koke bort alle verdenshavene. Ved hjelp av en eller annen eksotisk teknologi, skulle det være mulig å kunne utnytte denne energien, noe som bl.a. ville medføre at man kunne få helt forurensningsfri energi til fri avbenyttelse.

ZPE kan muligens vekselvirke med bevisstheten (neuroner kan bl.a. operere ved nær-kvante nivå). Jordlysfenomenet anses for å ha forbindelse med slike kvantefenomener og kan til syvende og sist påvirke den menneskelige bevissthet via ZPE. Det er i det hele tatt muligheter for at jordlysfenomenet (i videste forstand) utgjør en ny form for "bevissthet" (*geopsyche*) som er langt eldre enn menneskeheten selv. Hvis dette virkelig er tilfelle, vil det innebære det en helt ny naturvitenskapelig forståelse - et virkelig paradigmeskifte.

Det skal bli særdeles spennende å følge utforskningen av jordlysfenomenet i årene fremover.

-Mentz Kaarbø

de en utmerket jobb. Det rettes herved en stor takk til disse for innsatsen i en hektisk periode.

Jeg vil også benytte anledningen til å takke ansatte ved Fysisk institutt, Universitetet i Bergen for utlån av magnetometer og velvillig hjelp. Ellers må jeg takke firmaet Instrutek i Larvik, som

også var velvillige med utlån av instrumenter.

Reisen til Australia

Paul, Lloyd og jeg var blitt enige om først å møtes i London, dagen før den lange reisen til Australia. For mitt vedkommende begynte ferden allerede i

Sarpsborg, og tidlig om morgenen, onsdag 27. september, var jeg på vei til Fornebu. Jeg hadde fått til en avtale om frakt av ekstra håndbagasje med British Airways. Dette "ekstra" bestod av tre store kolli med instrumenter, i tillegg til en ryggsekk og en bag. Den største instrumentkassen veide 80 kg,

Princeton Engineering Anomalies Research

Princeton Engineering Anomalies Research programmet ble etablert ved Princeton universitetet i 1979 av professor Robert G. Jahn, daværende dekanus ved School of Engineering and Applied Science (fakultetet for ingeniørfag og anvendt forskning). Han ville utføre grundig vitenskapelig forskning på mulige vekselvirkninger mellom den menneskelige bevissthet og følsomme fysiske systemer, prosesser og apparatur som er i vanlig bruk i dagens teknologi- og ingeniørfag.

Siden opprettelsen har en tverrfaglig gruppe av ingeniører, fysikere, psykologer og forskere innen humaniora utført en omfattende serie av eksperimenter og utviklet teoretiske modeller, for å muliggjøre en bedre forståelse av den rollen menneskelig bevissthet har i samspillet med den fysiske virkelighet.

Det utføres for tiden to hovedtyper eksperimenter:

Anomalier i forholdet menneske/maskin

Hovedvekten i det forskningsprogrammet som utføres ved PEAR, går ut på å utforske anomalier i vekselvirkningen mellom menneske og maskin. I disse eksperimentene prøver forsøkspersonene, kun ved hjelp av sin egen vilje, å influere på virkningen av diverse mekanisk, elektronisk, optisk, akustisk og væskebasert apparatur. Ved vanlig kalibrering og bruk vil slike avanserte systemer gi helt tilfeldige resultater og utdata. De eksperimentene som utføres ved PEAR gir imidlertid resultater som bare kan tilskrives den mentale påvirkningen fra forsøkspersonene.

Siden laboratoriet ble etablert har tusenvis av slike eksperimenter (som omfatter millioner av enkeltforsøk), blitt utført med over hundre forsøkspersoner. De observerte effektene er vanligvis ganske små, i størrelsesorden noen hundre ppm ("parts per million" - en tusendels promille), men de er statistisk signifikante og repeterbare, og synes også til en viss grad å være personavhengige.

Fjernpersepsjon - "fjernsyn"

En annen type eksperimenter har tydelig demonstrert forsøkspersoners evne til å innhente informasjon om geografiske steder fjernt i tid og sted; informasjon som ellers er utilgjengelig ved bruk av vanlige sensoriske/tekniske metoder.

Forsøksmetoden krever at to personer er aktive, den ene - "agenten" - plasseres på et tilfeldig valgt geografisk sted til en gitt tid. Vedkommende skal observere og danne seg et inntrykk av stedet. Den andre personen - "resipienten" (mottakeren) - er plassert langt borte fra denne lokaliteten. Uten forutgående kjennskap til stedet, skal vedkommende prøve å danne seg et inntrykk av dette.

Resultater av disse testene indikerer med all tydelighet at det må eksistere en "anomal" måte å overføre

informasjon mellom mennesker på; en slags informasjonskanal som i stor grad er tids- og avstandsuaavhengig.

Teoretiske modeller

All vitenskapelig forskning krever både generelle og spesifikke teoretiske modeller for å kunne forklare observerte data ved en gitt type fenomener. På grunn av lite samsvar mellom de ovenfornevnte forsøksresultatene og eksisterende fysiske og psykologiske teorier, kreves det at man utvikler helt nye modeller for eventuelt å forklare disse fenomenene.

En slik modell er utviklet og presentert. Den baserer seg på at fundamentale egenskaper ved menneskelig bevissthet kan forklares ved hjelp av prinsippene innenfor kvantemekanikk (spesielt dem som omhandler såkalt komplementaritet og bølgemekanisk resonans). På denne måten kan de "anomale" fenomenene som er observert i PEAR eksperimentene egentlig anses som normale, forutsigbare hendelser i koblete menneske/maskin og menneske/menneske systemer, innenfor en utvidet, men tradisjonell naturvitenskapelig forståelse

Andre aktiviteter

PEAR laboratoriet er en del av et tverrfaglig forsknings- og utdannelsesprogram ved Princeton universitetet, benevnt Human Information Processing Group (HIP) ("forskningsgruppen for menneskelig informasjonsbehandling"). Gruppen består av representanter for fakulteter, ansatte og studenter innen fagområdene teknikk, elektronisk databehandling, psykologi og filosofi.

De ansatte ved PEAR koordinerer arbeidet ved International Consciousness Research Laboratories (ICRL), en samling av fremstående forskere og akademikere fra flere land og fagområder. Disse personene er alle interessert i hvilken rolle den menneskelige bevissthet spiller i deres respektive fag, såsom antropologi, arkeologi, biologi, ingeniørfag, fysikk, psykiatri, psykologi og humaniora.

Det avholdes også jevnlig seminarer og symposier, både ved Princeton og andre steder.

Flere ansatte ved PEAR er også med i ledelsen for Society of Scientific Exploration (organisasjon for vitenskapelig utforskning) (SSE). Denne organisasjonen utgir sitt eget tidsskrift, *Journal of Scientific Exploration*, hvor bl.a. mange av forskningsresultatene fra PEAR blir publisert.

PEAR har sine egne hjemmesider på Internett/World Wide Web på URL: <http://www.princeton.edu/~rdnelson/pear.html>. E-post: pearlab@princeton.edu

-Mentz Kaarbø

noe som skulle vise seg å skape en del problemer på flyplassene ute i verden, da høyeste tillatte vekt pr. kollo kun var 30 kg.

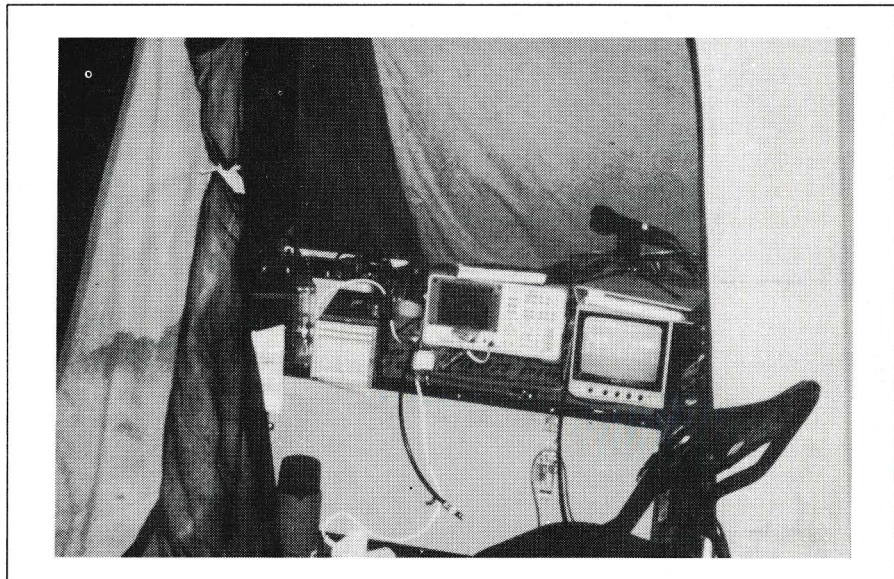
Det viste seg etterhvert at Lloyd Miller var litt av en ekspert i å få ekspedert den tungthåndterlige bagasjen igjennom de mange "gates" vi måtte passere på turen, - kun ved hjelp av sine usedvanlige talegaver.

Dagen etter, den 28. september kl. 17.15 reiste vi fra Heathrow. Etter en mellomlanding i Dubai og Singapore, landet vi i Brunei klokken 16.00 lokal tid, etter en flytur på 18 timer.

Etter innkvartering på hotellet i hovedstaden Bandar Seri Begawan, ble vi tatt med på omvisning i det lille landet. Her var det rene "tusen-og-en natt" stemning med enorme byggverk og parkanlegg.

Etter en overnatting i Brunei, reiste vi neste natt videre til Darwin i Nord-Vest Australia.

Fra Darwin tok vi et innenriksfly videre til vårt bestemmelsested. Det var blitt søndag 1. oktober da vi landet. På flyplassen ble vi møtt av vertskapet. De drev et lite "hotell" eller innkvarteringssted langt ute i bushen; egentlig var det en ombygd ranch. Vi leiet en bil og vertskapet kjørte foran de 120 kil-

Noe av instrumenteringen som ble benyttet.

ometrene til ranchen hvor vi skulle bo de neste 12 dagene.

Ute i ødemarken

Den nedlagte ranchen var altså omgjort til et gjestgiveri, spesielt beregnet for folk som ville ut i ødemarken.

Uten å gå i ubehagelige detaljer kan det bare nevnes at man i bokstavelig

forstand virkelig kom nær naturen i disse omgivelsene. Den som har sterke fobier overfor edderkopper, insekter og diverse utgaver av små og store krypdyr, hadde virkelig kommet til kort her ute.

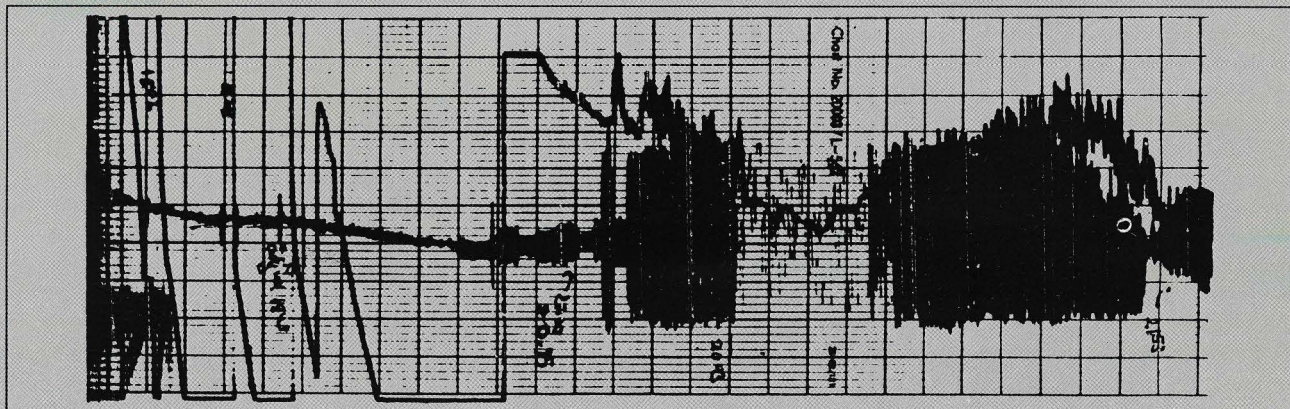
Den første kvelden tilbragte vi på ranchen. Vi inntok et godt kveldsmåltid i den åpne spisestua og fikk deretter

Instrumentering og målinger

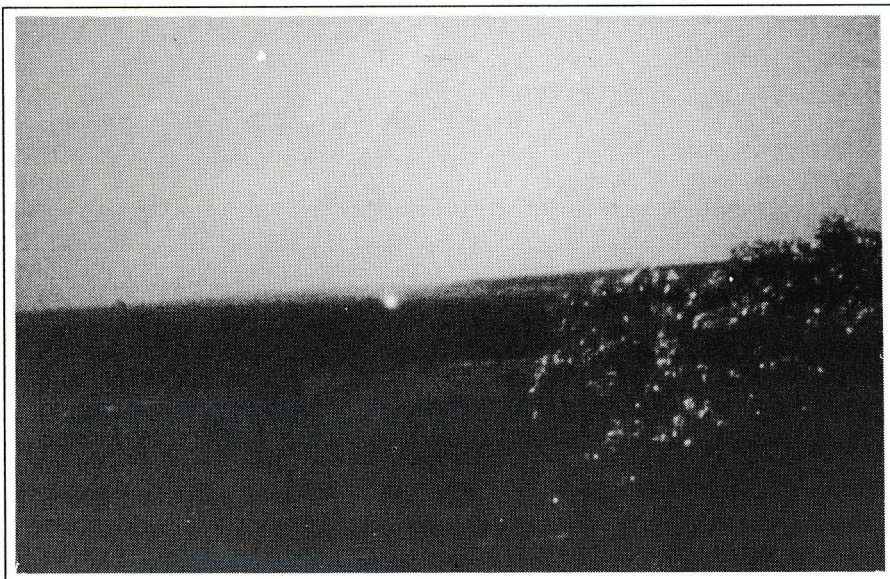
For de teknisk interesserte, presenteres her en liste over de instrumentene som ble tatt med til Australia:

1. **Fluxgate magnetometer**
Model FM-100 Serial 75. E.D.A. Electronics Ltd.
2. **Sensor for magnetometeret**
3. **Analog skriver**
2 kanals Metracord LN2 x 100/t, AUT-507
4. **Digital skriver**
3 kanaler. FCR Microjet Recorder. Type: PHC33002-EAOYV
5. **3 kabler**
Sensor; magnetometer; skriver, strømforsyningskabel
6. **Spektrumanalysator**
Hewlett Packard 8591E

7. **EMC-antenne med tripod (stativ)**
Farnell, Model No. 1ESS30280
8. **Video-opptaker 1**
Panasonic, Model No. NV-180E
9. **Video-opptaker 2**
Hitachi VT-540E
10. **Video-monitor**
Sony, Model PVM-90CE
11. **Mikrofon**
12. **Strømforsyningskabler**
For spektrumanalysator, video-opptakere og video-monitor
13. **Signalkabler**
For mikrofon, antenne, video-opptakere og monitor

Grafen over viser en utskrift fra magnetometeret. De største utslagene måler 800 nanoTesla fra peak til peak, noe som er nesten 1000 ganger mer enn normalt.

En av ekspedisjonsdeltakerne prøver å fange inn fenomenet gjennom kameralinsen.

en lang natts søvn. Det var svært lenge siden sist.

Mandag morgen den 2. oktober startet vi tidlig for å finne en passende observasjonsplass hvor vi kunne få sett lysfenomenene best mulig. Vi kjørte i ca. en og en halv time ut i ødemarken. Dessverre fikk vi problemer med bilen slik at vertskapet måtte komme oss til unnsetning etter mange timer. Vi fikk en ny bil og kom omsider avgårde i 22-tiden om kvelden.

Vi tok selvsagt med oss kamerautstyr, og allerede denne første natten hadde vi noen observasjoner: Like over midnatt (tirsdag 3. oktober) klokken 00.05 kunne vi i noen sekunder se et hvitt lys i nord-nordvestlig retning (340 gr.). 20 minutter senere fikk vi plutselig se et rødt lys. Klokken 01.20 kunne vi igjen observere et rødt lys, som kom til syne og deretter forsvant flere ganger. Noen av disse fenomenene kom også med på film.

Alle detaljer om observasjoner og målinger vil forøvrig komme i en teknisk rapport som forhåpentligvis vil bli utgitt før sommeren.

Vi var oppe hele natta, helt til soloppgang klokken 4.20. Da reiste vi tilbake for å få noen timer søvn på morgenkvisten. Klokken var blitt ca. 05.30 når vi tørnet inn.

Den påfølgende dag (fremdeles tirsdag) var det fortsatt problemer med kjøretøyet. Den nye bilen vi hadde fått dagen før var heller ikke feilfri. Dermed ble det forsinkelser også denne dagen. Vi var på plass på vårt observasjonssted klokken 19.40, lang tid etter mørkets frambrudd. Dermed kunne vi bare bruke kamera den natten også, da oppsett og kalibrering av instrumenter krevde dagslys.

Vi fikk imidlertid en del gode observasjoner: Allerede ved ankomsten (19.40) så både Lloyd og jeg et hvitt lys i nordvest (325 gr.). Det var synlig i flere minutter.

De påfølgende 2,5 timene ble relativt hektiske, siden vi hadde hele fem observasjoner i dette tidsrommet. Det dreide seg stort sett om hvite lyskilder (punktlys) i det fjerne (mot nord eller nordvest) som var synlige i noen sekunder.

På tross av denne "suksessen" ga vi oss ganske tidlig, klokken var bare 00.30 når vi reiste hjemover.

Onsdag 4. oktober lastet vi inn alle instrumentene i bilen. Denne dagen skulle vi bruke instrumentene for første gang, og allerede tidlig på ettermiddagen var vi på vei til observasjonsstedet. Nå var imidlertid bilen blitt mye tyngre, og det medførte at vi ikke kom så veldig langt av gårde. Vi satte oss nemlig skikkelig fast på et dårlig parti av veien. Alt utstyr måtte deretter lastes ut for at vi skulle komme oss løs. Vi lot det stå igjen inntil vi hadde funnet en ny observasjonsplass, som ville egne seg for plassering av instrumenter. Klokken var dermed allerede blitt 18.30 før det ene instrumentet (spektrumanalysatoren med antennen) var satt opp.

Vi fikk dessverre enda flere problemer. På grunn av at den bensindrevne generatoren som leverte strøm til instrumentene plutselig gikk tom for bensin (mye fortære enn vi hadde regnet med) ble målingene avbrutt ved midnatt. Likevel fikk vi signifikante utslag på flere forskjellige frekvenser på spektrumanalysatoren, fra 88,2 MHz og opp til 560 MHz.

Vi gjorde to visuelle observasjoner:

Ca. klokken 19.20 fikk vi øye på et lys i øst-nordøstlig retning, 4 gr. over horisonten. Observasjonen varte i 4-5 sekunder. Ca. klokken 19.50 kunne vi se et gulhvitt lys i nordøstlig retning, like over horisonten.

Foruten observasjonene av lysfenomenet, opplevde to av deltakerne i teamet plutselig å komme i en meget spesiell og sterk sinnstemning. Denne "stemningen" varte ca. en times tid, mellom klokken 1 og 2 på natten. Det kunne best karakteriseres som en trykkende følelse, akkurat som om noen eller noe var tilstede. Vi tenkte først at det kunne være dyr i nærheten som gjorde at alle våre sanser sa fra, - vi lyttet og så oss godt omkring, men oppdaget ingenting. Den felles sinnstemningen forsvant ganske plutselig etter ca. en time, uten at vi fant ut hva "det" var. Det hele var av en slik natur at hadde ikke minst to av oss merket det samtidig, ville jeg personlig sannsynligvis bare ha glemt hele hendelsen.

Vi observerte fram til 03.00 og kjørte deretter hjem til ranchen.

Torsdag 5. oktober kjørte vi rundt for å finne en ny, passende observasjonsplass. Vi startet overvåkningen klokken 18.00 og holdt på helt til 05.00. Da var det lyst nok til at vi kunne finne tilbake til ranchen i det veiløse området.

Vi hadde iallefall to sikre observasjoner i løpet av den kvelden; i løpet av den ene, klokken 22.05 kunne vi se et lys i nordøstlig retning. Varighet ca. 3 minutter. Deretter, klokken 23.15, så jeg et sterkt glimt på bakken.

Arboriginerne - urbefolkningen

Fredag 6. oktober reiste vi til en liten aboriginer-landsby, et par timers kjøretur fra vår vanlige observasjonsplass.

Arboriginerne liker ikke dette lysfenomenet. Barna blir fortalt at de ikke må følge etter lyset, fordi det er farlig. De aboriginerne vi snakket med hadde en logisk forklaring på at fenomenet tidvis er livsfarlig: Hvis man blir for opptatt av å følge etter lyset, kan man gå utfor et stup eller falle i en elv og bli spist av krokodiller. Denne begrunnelsen høres kanskje litt merkelig ut, da urinvånerne vanligvis greier seg svært godt ute i naturen. Det at barna (og de voksne) blir så skremt av disse lysfenomene har vel heller sin årsak i at det hele er et ukjent, mystisk fenomen, som man ikke vet så mye om.

Aboriginerne er ellers veldig åpne mot det vi kaller overnaturlige fenomener. De fortalte oss bl.a. om et "vesen" som vi måtte passe oss for. Beskrivelsen minnet mest om det vi ville kalle nisser og troll i norsk folkløse. Aborigi-

nerne var meget alvorlig når de snakket om "dette", derfor var det ingen grunn for oss til å avfeie det. Det var tydelig at de hadde hatt sterke opplevelser og kjente meget vel til dette vesenet. De fortalte at "det" holdt øye med oss og kunne når som helst komme og ta oss. Spesielt gjaldt dette fremmede.

Det gikk historier om at "vesenet" hadde tatt noen av dem. De uheldige sa at når de ble utsatt for slike ting, ble de helt fastlåst og kunne ikke røre seg. De mente da at det var vesenet som da tok rundt dem og holdt den fast; det kunne vare fra fem til ti minutter. Ellers fortalte de om et annet "vesen" som også kunne ta dem. En gang hadde sogar landsbyens største person blitt tatt mens han lå i senga og blitt kastet inn i veggen.

Ute i felten igjen

Lørdag 7. oktober var den andre dagen med instrumentering. Nå brukte vi både magnetometeret og spektrumanalysatoren. Alt var satt opp og i drift fra klokken 18.30. Nå hadde vi endelig fått lånt oss et telt som instrumentene kunne stå i. Da var de mer beskyttet, og vi slapp da å demontere alt når vi reiste tilbake til ranchen på morgenkvisten.

Vi hadde dessverre ingen visuelle observasjoner den natten, selv om vi holdt på til klokken 03.00.

Søndag 8. oktober var vi på plass ved målestasjonen allerede klokken 14.50. Nå skulle jeg bruke dagslyset til å få testet instrumentene skikkelig. Tiden ble bl.a. brukt til å ta en fullstendig kartlegging av alle elektromagnetiske signalkilder i omegnen.

Denne kvelden var det flere observasjoner og magnetometeret gjorde noen

meget sterke utslag i nær tilknytning til observasjonene. Flere bilder ble tatt av lysfenomenet, et av bildene kan ses under. [BILDE -?]

Klokken 19.24 så vi et lys i sørlig retning. Klokken 19.34 så vi to blink i nordøstlig retning, bare et par sekunder etter hverandre. Det ga samtidig utslag på spektrumanalysatoren. Klokken 19.55 var det et lys i nordøstlig retning; det ble tatt to bilder. Klokken 20.14: Et kort blink i sørlig retning. Klokken 21.27: 3 blink i nordøstlig retning.

Det ble ellers målt relativt høy aktivitet på magnetometeret denne kvelden, som synes å korrelere med lysfenomene.

Vi observerte fram mot klokken 05.00 om morgenen. På grunn av gode visuelle observasjoner, diverse fotos tatt av fenomenet, samt at det var utslag på instrumentene, ble det en meget aktiv og spennende natt.

Mandag 9. oktober var vi på plass klokken 17.30. I løpet av kvelden kunne vi se lyn i det fjerne. Rundt midnatt skiftet plutselig vinden retning og ble sterkere. Mørke skyer samlet seg fort over oss og det så ut til å kunne bli monsunregn. Derfor reiste vi fra observasjonsstedet allerede 00.30. Vi hadde ikke lyst til å bli sittende fast i gjørmen, - det som noen kalte vei, var dårlig nok fra før.

På tross av kort oppholdstid på observasjonsstedet, fikk vi hele 7 observasjoner den kvelden, mellom klokken 18.20 og 22.55. For det meste var det snakk om punktløst sett i forskjellige himmelretninger, av relativt kort varighet.

Tirsdag 10. oktober besøkte vi nær-

meste by, ca. 120 kilometer fra ranchen vi bodde. Hele dagen gikk dessverre med til denne turen, slik at det kun ble et par timer langt opphold på observasjonsplassen, fra 22.30 til 00.30. Denne gangen ble ikke instrumentene benyttet.

Onsdag 11. oktober rigget vi ned alt utstyret på observasjonsstedet og gjorde det klart til returen.

Torsdag den 12. begynte vi på den lange hjemreisen. Etter to dagers anstrengende, nesten sammenhengende flytur kom undertegnede endelig hjem til Fornebu lørdag 15. oktober. Jeg kunne fornøyd konstatere at alle instrumentene også var kommet helskinnet tilbake.

Registreringer

De mest interessante målingene var de som ble registrert på magnetometeret. Analysen av disse, som foretas i samarbeid bl.a. Jon Bjordal ved Universitetet i Bergen, er fortsatt ikke ferdig. Det viste seg at vi fikk magnetiske pulsasjoner som var ca. 1000 ganger sterkere enn det som er vanlig. Vi forsøker nå å få tak i målinger fra nærliggende stasjoner i Australia, for å se om dette kun skjer lokalt. Vi har fått meldinger om at det er blitt registrert "magnetiske anomalier" også i Alice Springs i Australia. Forskerne ved denne stasjonen har foreløpig trodd at disse målingene har berodd på teknisk feil i apparaturen. Vi prøver å få disse målingene bekreftet.

Resultatene av ekspedisjonen vil som tidligere nevnt bli presentert i en teknisk rapport som forhåpentligvis vil foreligge før sommeren i år. □

Artikkelforfatteren tok dette bildet av lysfenomenet, mens en av de andre ekspedisjonsdeltakerene observerer.

Oversikt over eldre årganger av UFO

Oversikt pr. 25. mars 1996

Ta en fotokopi av listen og sett kryss

1982: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1983: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1984: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1985: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1986: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1987: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1988: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1989: 3 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 105,-	_____
1990: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1991: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1992: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1993: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1994: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1995: 3 numre i original; 2 stk. a kr. 45,-		
+ 1 stk. (dobbeltnummer) kr. 90,-	kr. 150,-	_____

Vi sender ut originaler av bladene så langt lageret rekker, til original pris, ca. kr. 5,- lavere enn prisene på denne listen.

Tillegg for porto: Opptil 0,5 kg: kr. 22,-/ 1 kg: kr. 29,-/ 3 kg: kr. 34,-/ 5 kg: kr. 41,-. Det går ca. 4-5 A4-blader på 0,5 kg. Sendinger over kr. 100,- sendes i oppkrav. Prisene varierer noe på A4-kopiene i forhold til originalbladene.

Bestill fra:

UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken

Tlf.: 33 38 65 00 Fax: 33 38 33 68 Postgiro: 0826 0505050

Spar oppkrav, forhåndsbetal via giro. Husk portotillegg.

TEMAHEFTER

UFO-NORGE har tidligere utgitt 5 temahefter.

Disse har vi nå samlet i ett A4-hefte.

1. 1989. **Nikola Tesla** (Per Ottesen) - Kalt vekselstrømmens far, misforstått og lite verdsatt. En av de store som arbeidet for Edison. Trådløs elektrisitet, samt mange andre oppfinnelser. Åpen for UFO-fenomenet.

2. 1991. **Spitsbergen** (Ole Jonny Brønne) - Styrtet en "flyvende tallerken" på Svalbard? I over 40 år har det vært spekulert i dette over store deler av verden. Ole Jonny Brønne har samlet det meste av det som er skrevet om saken og gir til slutt en konklusjon.

3. 1992. **Nærkontakt med tro** (Torfrid Urdal) - Det er ikke langt mellom vanlig interesse og religiøs tro i UFO-saken. En del teorier gjennomgås og "forkynnere" tas under lupen. Rasisme i ny forkledning?

4. 1993. **UFO-observasjoner i Norge 1536-1946** (Ole Jonny Brønne) - En oversikt over samtlige (mulige) UFO-observasjoner i Norge over en periode på 383 år. Inkluderer de mystiske spøkelsesrakettene og -flyene over Skandinavia før og etter krigen.

5. 1994. **Norske nærkontakter av 3. grad** (Odd-Gunnar Røed) - En samling av alle (for UFO-NORGE) kjente nærkontakter av 3. grad i Norge. Litt historikk og innblikk i flere teorier som er foreslått som mulige løsninger på UFO-fenomenet.

PRIS FOR SAMLEHEFTET ER KR. 165,-.

Bladene kan også fåes i enkeltnumre.

Prisen er da følgende:

- nr. 1 kr. 35,-
- nr. 2 kr. 35,-
- nr. 3 kr. 40,-
- nr. 4 kr. 40,-
- nr. 5 kr. 40,-

Bestillingsadresse, se annonse til venstre.

NB! På alle forsendelser kommer porto og evt. oppkravsgebyr i tillegg.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3,5 og 5,25 tommer; 720 kB/1,44 MB eller 360/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 24

3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve 5 eller flere abonnenter!

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupeer og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGEs støttefond. Benytt vårt postgironummer 0809 3070810, merk talong-en STØTTEFONDET og send beløpet til:

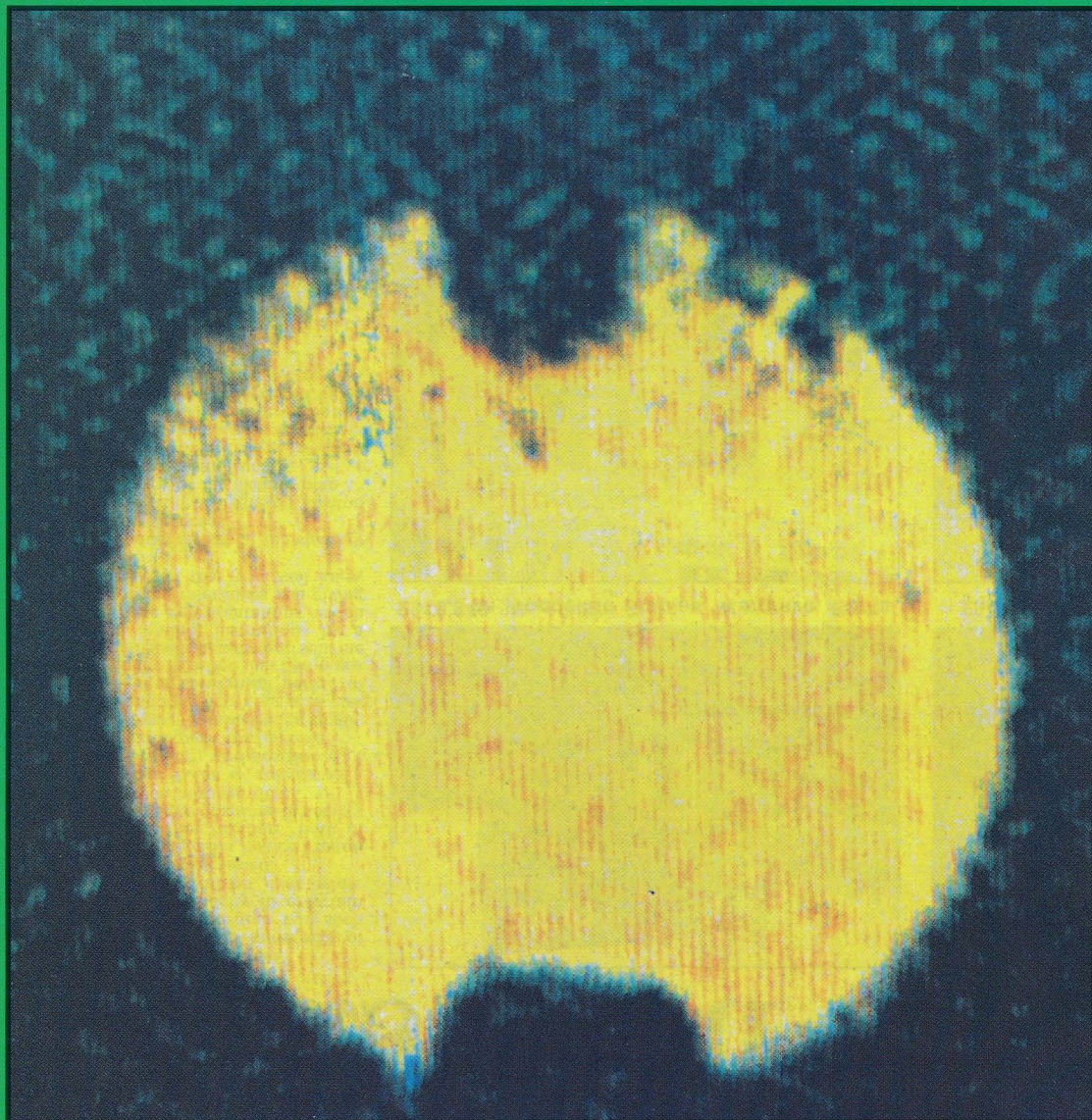
UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

Returadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 DUKEN

Nå må det bli slutt på misforståelsene!

Vi ser her et bilde fra en videofilm av et fenomen fanget inn av Glenn Webster (32) på himmelen over Norwich i England, kl. 20.15 3. november 1995, og som glatt fremstilles som UFO. Selvfølgelig er det godt mulig at det er det, i forkortelsens rette betydning, men formen som vises på filmen er et resultat av ukontrollert innzooming, uten fokusering. Denne formen er spesiell for mange viltre lys fanget inn av et voksende antall "videoter". Formen kan sammenlignes med en "dobbeløks" eller Batman-lignende silhuett. Media henger seg ukritisk på dette og gjengir det som om de representerer den virkelige fasongen på disse fenomenene. Det er nå på høy tid å slå fast - en gang for alle - at det kun er optikken og dårlig fokusering som skaper denne formen.

Leserne husker sikkert innslaget på TV-2 den 8. august 1994, der det ble vist en amatørvideo av et tilsvarende fenomen over Arendal. En kunne tydelig se denne spesielle formen utvikle seg ved innzoomingen. I ettertid viste det seg imidlertid at "UFOet" var konstruert av en renseribærepose med kakelys montert i sugerør. En varmluftballong med andre ord, sendt opp av kaptein Kai Samuelsen, som igjen fikk seg en god latter. Her var det beviselig forskjell på formen mellom det filmede objekt og hvordan det så ut i virkeligheten. Det er vel og bra at videoteknikken brer om seg i det store laget av folket, men det må kunne stilles krav til kjennskap av denne også, blant annet om hvordan forskjellige fenomener (innbefattet UFOer) kan ta seg ut, sett gjennom den langt fra perfekte optikken som dagens, og ikke minst gårsdagens videokameraer er utstyrt med. Husk at også den sorte skyggen som ledsager de fleste nattlys, filmet gjennom videokameraer, er et utslag av optikkens begrensede muligheter. Disse krav bør med rette også kunne stilles til den ofte ukritiske pressen (og TV-media) som gjengir disse bildene. Kanskje de kan spørre UFO-NORGE ved neste anledning?